april
2007

Freewave

maandelijks
media magazine

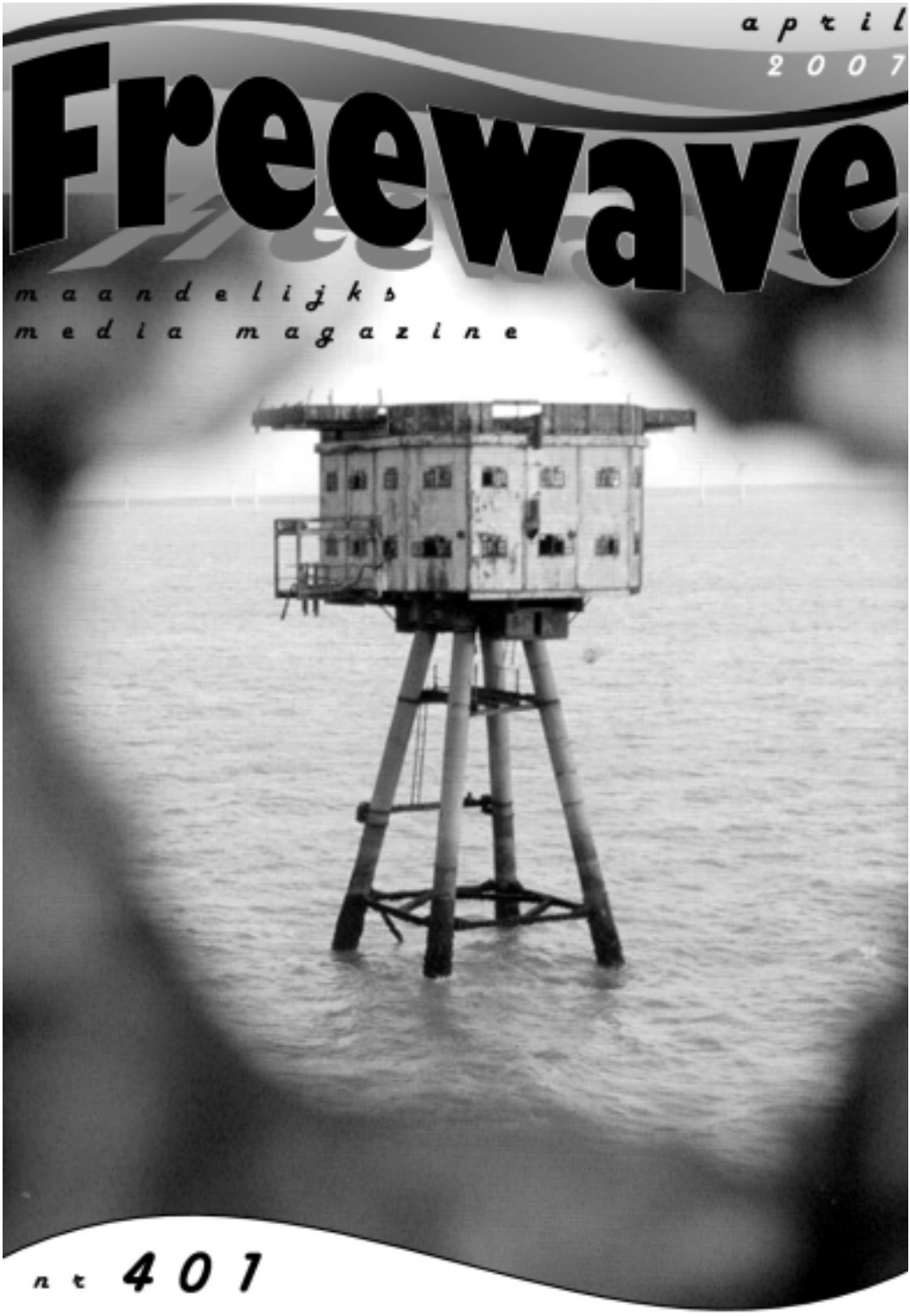

nr 401

Freewave, maandelijks mediamagazine
Jaargang 30, nummer 401

COLOFON
Exploitatie: Stichting Media Communicatie
Hoofdredacteur: Hans Knot
Lay Out: Jan van Heeren
Druk: EPC

Vaste Medewerkers:
Michel van Hooff (Nederland); Rene Burcksen, Jan Hendrik Kruidenier (VS); Jelle Knot (Internationaal); Martin van der Ven (internetnieuws); Ingo Paternoster (Duitsland); Gijs van der Heuvel (Caribisch Gebied); Radio Magazine (Engeland)

Verantwoordelijke Uitgever
Stichting Media Communicatie, Postbus 53121,
1007 RC Amsterdam
e-mail: olt@xs4all.nl
web: www.mediacommunicatie.nl

Correspondentieadres:
Hans Knot, Postbus 102, 9700 AC Groningen
e-mail: hknot@home.nl
web: www.soundscapes.info
www.hansknot.com

Lidmaatschap:

Nederland:	Euro 25,-
Europa:	Euro 30,-
Rest v/d wereld:	Euro 36,50

Einde abonnement?
Op de adresband staat de datum waarop het abonnement afloopt. Vernieuw dit tijdig! Graag uw eigen adres vermelden onder mededelingen van uw overschrijving (zowel via een overschrijvingskaart als elektronisch). U kunt eventueel uw adresgegevens doormailen/ opsturen met verwijzing naar de overschrijving.

Transacties:
Postgiro 4065700 t.n.v. SMC, Amsterdam

Verzending:
Eventuele klachten inzake verzending, onregelmatige ontvangst en adreswijziging ten alle tijden richten aan: Stichting Media Communicatie, Postbus 53121, 1007 RC Amsterdam

Advertentietarieven:

	eenmalig	tweemalig
1/1 pagina:	Euro 23,-	Euro 34,50
1/2 pagina:	Euro 14 ,-	Euro 23,-
1/4 pagina:	Euro 10 ,-	Euro 16,-

FOTO'S
Indien niet anders vermeld zijn alle foto's uit het Freewave archief.

ISSN NR. 1381-8562

VOORWOORD

Beste lezers,

In de rubriek `Heden en verleden´ o.a. aandacht voor Suhandi. Toen hij discjockey was bij Radio Veronica had hij op zijn zolderkamertje aan het Oranjepark in Dordrecht een eigen studio. Wat Suhandi destijds niet wist is dat het tweede Veronicaschip in datzelfde Dordrecht helaas ontmanteld zou worden als zendschip.... Trouwens, enkele jaren geleden was bij de lokale Dordtse omroep het voormalige hulpje van de melkboer van het Oranjepark te gast. Die wist zich nog te herinneren dat hij de studio wel eens mocht ´bezichtigen´ tijdens het doen van zijn ronde. Dus de naam Suhandi (`goede vriend`) klopte wel.

Maar er zijn veel meer onderwerpen in ´Heden en verleden´, zoals het REM-eiland, Samantha Dubois en een incognito rechercheur tijdens een zeezendertrip. De verhalen over landpiratenzenders komen de laatste tijd ook los. Ditmaal de derde aflevering over dit fenomeen. Dat er nog steeds ´piraten´ actief zijn aan land, blijkt wel uit het artikel over Dance Radio 992. Ook aandacht voor de Vrolijke Strijders, ondanks dat de naam anders doet vermoeden, een legale aangelegenheid. Bert Bossink schrijft over zijn ontmoeting met Harry Knipschild. Knipschild werkte tot 1972 voor Veronica en was o.a. al in 1968 betrokken bij de carriere van Benny en Björn, die later bekend zouden worden van ABBA. Tenslotte zijn er weer enkele interessante boeken uitgekomen. De cover van deze Freewave verwijst naar Seafort, een lees- en kijkboek tegelijk. Verder worden de boeken `Dit was Veronica` en `Muziek in zwart-wit` besproken.

Tot de volgende Freewave!
Jan van Heeren

INHOUD

Heden en verleden	3
Perikelen	10
Dance Radio 992 uit de ether gehaald	15
De Vrolijke Strijders uit Drogeham	15
Nieuws uit Engeland	16
Nieuws uit Amerika	16
Nieuws uit Belgie	17
De landpiraten van toen	17
Een ontmoeting met Harry Knipschild	18
Kapitaalvernietiging	21
Het Tunes Boek	22
Dit was Veronica, geschiedenis van een piraat	23
Seafort: lees- en fotoboek tegelijk	25
Muziek in zwart-wit	25
Internet surftips	27

Elke auteur en adverteerder is verantwoordelijk voor zijn/ haar eigen publicatie. Zonder toestemming van de redactie is gehele of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, uit deze Freewave niet toegestaan.

OMSLAG

Foto: een van de torens van Shivering Sands, uit het nieuwe boek `SEAFORT´door Stephen Turner, zie recensie op bladzijde 25.

REM-eiland

MA 25 DEC: Een berichtje uit Noordwijk van lezer Jaap Duijn: 'Deze week heeft er gedurende drie dagen, zover ik dat kon zien, op de plek waar het REM-eiland heeft gestaan, een werkschip met 1 kraan gelegen. Ik vermoed, dat hoewel eerst was medegedeeld dat de hele operatie in drie dagen was afgerond, er toch nog nog 'onderwaterwerkzaamheden' moesten worden verricht. Zekerheid daaromtrent heb ik natuurlijk niet. Op het internet bij de fa. Hoondert heb ik niets kunnen vinden. Ook de lokale pers heeft er geen aandacht aan besteed.' Ondertussen stuurde de Koninklijke Reddings Maatschappij een prachtige Nieuwjaarswens met daarop het REM eiland.

Roger Day op de BBC

MA 1 JAN: Vandaag de start van de programma's via de BBC voor Roger Day. In zijn eerste show op BBC Radio Kent besteedde hij aandacht aan het zinken van de MV Mi Amigo in maart 1980 en had een interview met zijn voormalige collega Stevie Gordon, die al jaren in Noorwegen woont. Stevie haalde in het telefoongesprek herinneringen op aan de ´ten minutes in fame´ ofwel het afscheid van de luisteraars alvorens van boord te worden gered.

Onderscheiding te laat

VR 5 JAN: De redactie van Radio Visie meldt het volgende: De Radio Awards zijn uitgereikt door een duizendkoppig publiek. De lezer/ kiezer/ bezoeker/ luistaar heeft gesproken en gestemd. Maar net als de voorbije jaren, reikt RadioVisie één prijs ook nu weer helemaal zelf uit. De 'Carrièretrofee' is een eigenzinnige keuze van de redactie. Om te winnen zijn er drie voorwaarden. Ondanks enorme inspanningen en verdienste, toch ondergewaardeerd worden in eigen land. Een kwarteeuw bezig zijn geweest. Desondanks men geen 'sant in eigen land' is, toch bekendheid genieten in het buitenland. We oordeelden dat de trofee voor 2006 postuum naar Sylvain Tack moest gaan. We kunnen niet ontkennen dat de man al ieder jaar tot de kanshebbers behoorde, maar dat zijn onverwachte dood in 2006, ons dit keer definitief over de streep trok.

Muziekwereld

Sylvain Tack professionaliseerde de Vlaamse muziekwereld in de prille jaren zeventig en lanceerde artiesten als Paul Severs, Samantha, Joe Harris en Octopus (met Paul Michiels). Sylvain Tack blies de Vlaamse jongerenbladenmarkt nieuw leven in met Joepie. En Sylvain Tack schonk Vlaanderen én Nederland een uitermate populair station, Radio Mi Amigo. Ondanks niet te onderschatten moeilijkheden met justitie in binnen- en buitenland, duurde het avontuur ruim zes jaar (1974-1979). Hij bracht Vlaamse commerciële radio, lang vooraleer de eerste vergunningen werden uitgedeeld aan Q-music en 4FM. Je moet het maar doen! Om al die redenen leek het de redactie van RadioVisie niet onbelangrijk om via deze postume hulde alsnog te wijzen op het belang van een man als Sylvain Tack in de totaliteit van vaderlandse radiogeschiedenis.

Aanvulling

VR 5 JAN: Een aanvulling op de zeezenderdisco-grafie, ditmaal aangedragen door Chris Edwards. Hij meldt dat het reeds vermelde nummer 'Lightening Bug' in de uitvoering van 'Brass Ring' (foto) ook werd gebruikt als tune door John Edward op Radio London. Maar ik heb er meer genoteerd de laatste weken. Het nummer 'My son' van Ekseption werd op RNI in de late uren een aantal malen gebruikt als eindtune voor de Bob Noakes show in 1974. Een filler, die in 1972 door Klaas Vaak op Veronica werd gebruikt kreeg de titel 'Love in the open air' mee uitgevoerd door de Gordon Strings.

document REM-eiland 1964 (zie blz. 4)

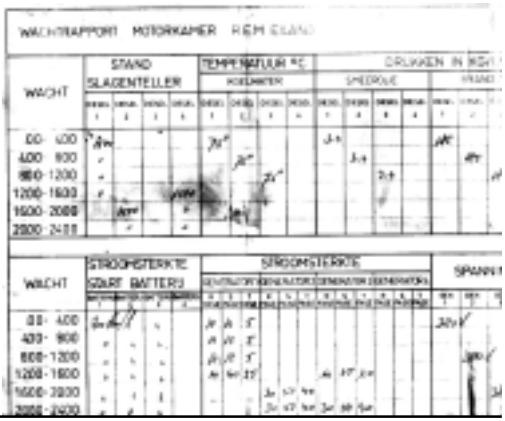

Einde Kerstperiode

ZA 6 JAN: Driekoningen en voor velen de laatste dag van de kerstperiode. Dat betekent het aftakelen van de kerstboom, het weghalen van alle andere versieringen en het opbergen van de kerstkaarten. Ik stel het dit jaar nog even uit, tenminste de laatste twee categorieën. Een boom is er niet geweest in Huize Knot, maar wel honderden kerstkaarten die andermaal uit alle delen van ons land en de wereld zijn binnengekomen. De meest originele kaart was die van Jaap van Duijn uit Noordwijk, die in zijn kaart het REM-eiland had verwerkt (zie boven). In 1971, zo meldde ik eerder, maakte hij met een aantal vrienden een zeiltocht naar het eiland en beklom het om foto's te maken. Dat niet alleen want hij vond op het REM-eiland ook wat herinneringen aan toen. Zoals dit document dat destijds op 9 december 1964, ruim een week voor de inbeslagname door de autoriteiten, door één van de technici werd ingevuld.

Een geluk dat hij terug kwam

ZO 7 JAN: Andy Archer reageerde op een bericht inzake Johnny Jason in het Knot Report. Ik herinnerde me dat ooit, vanuit het kantoor in Den Haag naar Groningen was gebeld met de vraag of ik een opname van de radio had van Johnny Jason. Dat was in 1973. Ik heb toen een bandje opgestuurd dat vervolgens door Jason naar de VS was gestuurd voor sollicitatie. Alleen wist ik niet meer wie er precies had gebeld. Andy schrijft: 'Ik weet het nog precies te herinneren want ik heb Johnny geadviseerd je even te bellen. Inderdaad stuurde hij vervolgens het bandje naar de VS en werd door de leiding van het station voor een gesprek uitgenodigd. Dat was in het voorjaar van 1974. Op de één of andere manier was ik erg blij dat hij niet werd aangenomen. Iedereen op het schip was enorm opgelucht dat Johnny Jason naar Caroline terugkeerde. Zondermeer was Johnny Jason in die periode altijd de meest populaire onder de medewerkers en we misten hem enorm, toen hij enige tijd naar de VS was vertrokken. Trouwens ik ben ook blij te lezen dat hij nog steeds de juiste goede eetgelegenheden weet te vinden voor eten en drinken in Chelsea.!'

Andermaal Luikinga

ZO 7 JAN: Een tijdje geleden hadden we al een korte discussie inzake radiomaker Will Luikinga die in het voorjaar van mei 1979 voor de AVRO het spelprogramma 'Pop en Spelen' presenteerde. Theo Van Halsema blikt terug: 'Niet heel veel later, zou Will evenwel opstappen bij de publieke omroep om nog datzelfde jaar, vanaf 4 oktober 1979, voor de zeezender Radio Caroline programma's te gaan maken. Waarom hij Hilversum verliet, is een kort maar apart verhaal dat we u niet willen onthouden. Hij vertelt het zelf. Will Luikinga: "Klopt inderdaad van die AVRO. Ik heb daar een paar maanden gewerkt, maar had steeds gezeur aan mijn hoofd omdat de heren '*inutstrakkepak'* vonden dat ik te veel Veronica was. Op een dag toen er, echt waar, een postzak met oplossingen was binnen gekomen, heb ik om tien voor twee in mijn live uitzending geroepen: - Luistervriendjes dit was '*ut*', ik kom hier niet meer terug. Ik heb daarna de plaat gedraaid van de Byrds 'I feel a whole lot better when you're (I'm) gone'. Paniek, schelden, vloeken, tieren... en ik lachend naar huis.-

Vanuit de VoomVoom

De programma's die Will Luikinga voor Radio Caroline maakte, werden in Spanje opgenomen, waar hij nog steeds woont. Toen het enige West-Europese land dat nog geen anti-zeezenderwet had. Maar werden de uitzendingen van Luikinga ook echt gemaakt in dancing

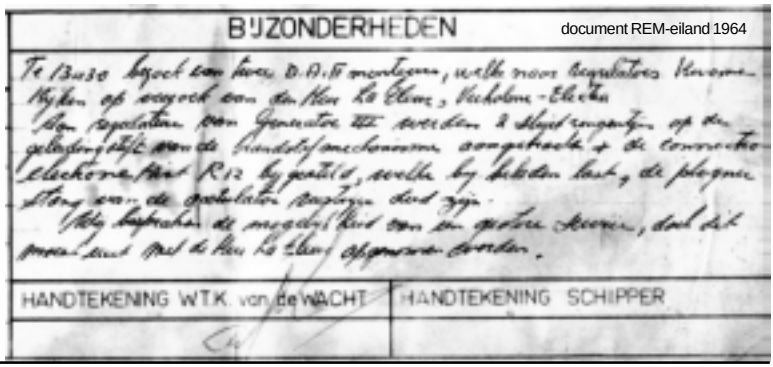

BIJZONDERHEDEN

document REM-eiland 1964

Te Buiso bezoek van twee D.A.T.O. monteurs, welke voor regulateur Vervanging op verzoek van den Heer Le Clerc, Verkolme-Electra

Een regulateur van Generator III werden 2 stuk ingebouwd op de gelegenheid van de handelsmechanicus aangetroffen + de connectie electronenbuis R12 bij gestelt, welke bij hebben lost, de plaagnestoring van de oscillator storingen deed zijn.

Bij bezoeken de mogelijkheid van een grotere stoorzender, dan die meer aan met de Heer Le Clerc afgesproken dienden.

HANDTEKENING W.T.K. van de WACHT | HANDTEKENING SCHIPPER

Voom Voom? Will Luikinga: "De programma's die jij bedoelt werden gedeeltelijk opgenomen in Mallorca, in de discotheek Voom Voom. Overdag als het er naar zweet en bier stonk van de vorige avond. We probeerden zoveel mogelijk publiciteit te krijgen omdat wij (o.a.Willem van Kooten) een proefproces wilden. Maar elke keer als ik met de tapes in Nederland kwam, riep de douane; - Gaat ie lekker Will? - En kon ik zo doorlopen. Later heb ik ook wel bandjes in Nederland gemaakt, want dan kon ik een beetje vakantie houden op Mallorca, want daar moest ik natuurlijk wel naar toe. De tapes werden vanuit Spanje verstuurd naar het zendschip van Radio Caroline. Soms werden ze op een geheime plaats bij een motel langs de snelweg in Nederland gedropt. Later werden ze dan opgehaald door Fred Bolland die er ook weer voor zorgde dat ze aan boord kwamen."

Herinneringen aan Big L

MA 8 JAN: Nadat het interview met Paul Kaye afgenomen door Tom Mulder (zie surfrubriek) was geplaatst, kwamen ook de herinneringen bij Tom los. Zo herinnerde hij zich dat hij in 1966 in het plaatsje Huizen was geweest. Daar werden potentiële deejays uit Nederland geïnterviewd om te zien wie er geschikt zouden zijn om onderdeel te worden van een op te starten Nederlandse service van Radio London. Zover is het echter nooit gekomen en diende Nederland nog twee jaar te wachten alvorens Klaas Vaak via Veronica zijn eigen programma's ging presenteren.

Promospot

Een andere herinnering van Tom Mulder neemt ons mee naar de lente van 1967. 'Thuis had ik een speciale promo in het Nederlands voor Radio London ingesproken en deze naar hun adres in Curzon Street in de wijk MayFair gestuurd. Enige weken later werd ik wakker en hoorde mezelf terug op de '266'. Ik moet je eerlijk zeggen dat ik van verbazing uit mijn bed viel. En het werd ook in de daarop volgende dagen nog een aantal malen herhaald.

Van Oost naar West

MA 8 JAN: Gijs van der Heuvel schreef voor Radio Nederland Wereldomroep de volgende tekst en stelde de lezer van Freewave in de gelegenheid het mee te lezen. 'Hans Oosterhof is al 30 jaar 'de stem' van Radio Korsou FM. Voor honderdduizenden radioluisteraars is hij vooral bekend als Suhandi. Niet alleen op Curaçao, maar ook in Nederland en Indonesië. Uit dat laatste land stamt ook zijn radionaam. Hij begon als radiomaker in de Tweede Wereldoorlog met verzetsradio. Suhandi werkte onder andere in Nederland bij de KRO, in Indonesië en Nieuw-Guinea bij het Nederlands gezag èn bij de Indonesische staatsradio. En weer terug in Nederland bij Radio Veronica om 40 jaar geleden op Curaçao neer te strijken om er niet meer weg te gaan.

Suhandi © René Roodheuvel

Diverse stations

Radio Hoyer, Curom, Korsou FM en Laser 101, Suhandi heeft er zijn sporen achtergelaten. En nog iedere dag is hij te horen op zijn eigen station, Korsou FM. De jonge Hans Oosterhof begon in Dordrecht tijdens de oorlog radio te maken via een vrij kanaal van de radiodistributie, een soort prehistorische versie van de kabel: "Het was een geheim zendertje eigenlijk. Eén van de lijnen was vrij en daarop probeerden we het nieuws van de BBC door te geven. We hebben zelfs Herrijzend Nederland kunnen relayeren op het moment dat men aankondigde dat de oorlog was afgelopen."

Radio Batavia

Na de oorlog kon Oosterhof aan de slag bij de KRO. Na anderhalf jaar ging hij naar 'de Oost' om bij Radio Batavia te gaan omroepen. Daar deed zich het merkwaardige feit voor dat zowel de Republikeinse omroep als de gezagsgetrouwe omroep in hetzelfde pand zaten. De sfeer was prima in die periode, ondanks de onafhankelijkheidsstrijd en politionele acties: "We gingen met dezelfde auto naar de studio, een Japanse overvalwagen, en daar gingen we onze uitzendingen doen. We scholden elkaar op een hele nette manier uit en daarna gingen we met zijn allen naar de bioscoop." Later mocht Suhandi ook voor de Indonesische staatsradio blijven werken.

Opgenomen

In Indonesië woonde Oosterhof bij een gezin, waar hij werd opgenomen in de familie. De naam Suhandi werd hem daar toegewezen door een toverdokter. Omdat hij steenpuisten had, zou door een naamsverandering de geest die daarvoor verantwoordelijk was hem niet meer kunnen vinden. Suhandi betekent zoiets als

Suhandi in de Veronica-studio met zijn hond Pieter (die niet kan blaffen!)

jongste broer en goede vriend. De puisten gingen weg. Naast radio speelden ook kinderen een belangrijke rol in het Indonesische leven van Oosterhof. Hij bekommerde zich om weeskinderen. Dat bracht Suhandi via een omweg naar Nieuw-Guinea toen hij met achttien kinderen naar Nederland ging. Maar intussen brak de crisis rond Nieuw-Guinea uit en daarom mocht hij niet terug naar Indonesië. Hij ging daarom als omroeper voor Radio Biyak werken. Opnieuw werkte Suhandi voor het Nederlandse gezag, al had hij er alle vrijheid. In 1963 werd de soevereiniteit overgedragen aan de Verenigde Naties en uiteindelijk aan Indonesië. Anderhalf jaar later was het daar afgelopen voor de radiomaker.

Hans Oosterhof (Suhandi) met dochter Dianthe © René Roodheuvel

Veronica

Terug in Nederland klopte Suhandi weer aan bij de KRO, waar hij een Indonesisch programma mocht maken: "Elke maand tien minuten in de ziekenuitzending. Toen was ik zo kwaad, ik ben weggelopen. Ik kwam op de Zeedijk en daar zag ik Veronica. Ik heb aangebeld en ik ben gebleven." Niet alleen een Indonesisch programma kon hij daar maken, maar ook een Surinaams en een Antilliaans programma. Antillianen waren er nog weinig in Nederland en daardoor was het lastig om zo'n programma te maken. De proefuitzending leverde een boze reactie op van ene Stella Priest van Radio Hoyer: "De Antilliaanse omroeper sprak verschrikkelijk slecht Nederlands. Wat ik niet wist was dat hij ook afschuwelijk slecht Papiaments sprak. Toen zei ik: als je het dan zo goed kunt, kom het dan zelf doen. Ik heb nog gedacht: daar zou ik nooit mee trouwen." Een paar maanden later was het huwelijk een feit en dat houdt al 41 jaar stand.

Programmaleider

Suhandi werd programmaleider bij Radio Veronica, toen nog een zeezender omdat commerciële radio in Nederland verboden was. Van hoogtijdagen wil hij niet spreken: "Dan heb je minder speelruimte om zelf iets te doen. Het Indonesische programma, het kinderprogramma 'Binnen zonder kloppen', bleef bestaan, maar gewone programma's kon niet meer." Maar de radiomaker had het in Nederland niet zo naar zijn zin. Met zijn Curaçaose vrouw besloot hij naar dat eiland te vertrekken. Daar trad Oosterhof in dienst bij Radio Hoyer, terwijl hij ondertussen nog programma's bleef maken voor Radio Veronica en zelfs nog als 'programmaleider' stukken tekende voor dat station: "Er was nog geen nieuwe programmaleider benoemd."

Hans Oosterhof © René Roodheuvel

Op drie stations tegelijk

In die periode maakte Suhandi een programma, Contact, dat op alle drie toenmalige radiostations op Curaçao werd uitgezonden: Hoyer, Caribe en Curom. Hij kon goed opschieten met Horacio Hoyer, die de reputatie had een moeilijke man te zijn: "Hij heeft me heel goed geholpen om mijn radiostation te krijgen." Daarnaast werd Oosterhof ook directeur van de schouwburg op Curaçao, Sentro Pro Arte. Het idee achter zijn nieuwe station was een nationale zender te starten, maar dat plan verdween in de la. Wel probeerde Oosterhof de programmering van Korsou FM zo breed mogelijk te maken: voorlichting, godsdienst, cultuur en dat in twee talen: Nederlands en Papiaments. Later kwam er een tweede zender bij, Laser 101.

Nederlands

Taal is erg belangrijk voor Suhandi: "Ik erger me dood aan de verwildering van het Nederlands. Mensen kunnen geen ei meer zeggen, dat wordt ai. Zelfs Sacha de Boer (nieuwslezer bij het NOS Journaal.) heb ik dat horen zeggen. En dingen die uit het cabaret worden overgenomen, zoals Dorus met zijn 'van Spaanse komaf'. Dat hoor ik nu in het nieuws. Maar dat was een grapje, het is afkomst." Terugkijkend zegt Oosterhof (78) dat de aanpak bij het radiomaken eigenlijk overal hetzelfde is: "Je moet een andere cultuur bedienen, maar de manier van aanpak is niet zo verschillend. Je moet in de gemeenschap duiken en dat is gebeurd. We wonen midden tussen de bevolking en mijn gezin is Antilliaans, ze spreken Papiamentu. Maar ik spreek Nederlands zodat ze echt goed tweetalig zijn."

Dertig jaar geleden

WO 10 JAN: Het lijkt een geweldige stap terug in de tijd door u mee terug te nemen naar de maand januari

1977, op de kop af dertig jaar. Maar wel met een herinnering die mezelf bijstaat als de dag van gisteren. Op de 2e woensdag in die maand vond er een rechtszaak plaats waarbij een veroordeling plaatsvond middels de getuigenis van een aantal boordmedewerkers van de MV Mi Amigo. Een beschamende dag voor Ellen Kraal alias Samantha Dubois, maar vooral ook voor de drie personen die voorheen collega's van haar waren en tegenover de politie eerder belanstende verklaringen over haar hadden afgelegd. Dit om zichzelf meer te kunnen vrijpleiten van uitgebreide berechting.

Amsterdam

Samantha was door de rechter opgeroepen te verschijnen voor de rechtbank wegens het overtreden van de Nederlandse anti-zeezenderwet van september 1974, waarin ondermeer vermeld stond dat het aan de bezitters van een Nederlands paspoort verboden is om deel te nemen aan uitzendingen van radiostations gevestigd in internationale wateren. Laten we eens kijken wat Samantha (Ellen Kraal) er destijds zelf, enkele dagen later, over zei tegen Ronald C 'Buster' Pearson, destijds hoofdredacteur van het Engelstalige Monitor Magazine: 'Ik ging naar de rechtbank op 12 januari en wel die in Amsterdam is gevestigd. Ik besloot me erzelf te gaan verdedigen omdat het inhuren van een advocaat me voor deze zaak veel te veel geld kostte.

Drie ex-collega's

Het bleek dat er in de rechtbank liefst drie getuigen waren opgeroepen om te verklaren dat ik als zijnde Samantha Dubois radiouitzendingen had verzorgd voor Radio Caroline aan boord van het zendschhip MV Mi Amigo. Respectievelijk waren het alle drie bekenden van mij, namelijk oud collega's Guenther de kok, Derek de generator onderhoudstechnicus en Jan, één van de bemanningsleden. Echt de Nederlandse rechtsspraak is een lachertje en ik schaam me ervoor de Nederlandse nationaliteit te bezitten. Allereerst maakt men er niet gebruik van een onafhankelijke jury. Ondanks eerdere verklaringen tegenover de politie stelde het bemanningslid Jan tijdens de rechtzitting mij nog nooit eerder te hebben gezien en dat hij mij dus ook niet als Samantha kende. Dit verbaasde me ten zeerste. Wanneer een dergelijke verklaring in het Brits Gerechtshof zou worden gegeven dan zou meteen de tweede getuige dienen te verschijnen om het voorafgaande te weerleggen. Maar nee, dit gebeurde niet. Jan werd slechts door de rechtbank verteld dat wanneer hij eventueel meineed zou plegen er de kans zou zijn dat hij tot een gevangenisstraf van zes maanden zou kunnen worden veroordeeld. Maar daar bleef het, wat Jan betrof, verder bij.

Samantha

Buster Pearson

Voorwaardelijke straf

Ikzelf werd veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van drie weken en een proeftijd van twee jaren. Dus wanneer ik binnen twee jaren weer zal worden opgepakt mag ik die drie weken zitten. Maar om aan alle onduidelijk een eind te maken kan ik je stellen terug te gaan naar het zendschip. Ik zal de vastgekoppelde boete ook niet betalen, hetgeen betekent dat ik daarvoor ook nog eens veertig dagen het gevang in mag. En dan te bedenken dat de enige reden, dat ik voor de rechter diende te verschijnen, de ondertekening van een verklaring onder ede, door eerder genoemd drietal, was. Zij hadden daarin verklaard tezamen met mij aan boord te hebben geleefd en dat ze me hadden gehoord terwijl ik uitzendingen in het Engels verzorgde.'

Buster over eerlijkheid

Samantha kwam dus in die dagen er heel eerlijk voor uit dat ze werd veroordeeld. Sommige anderen, die in die periode werden veroordeeld in Nederland, verstopten zich en kwamen ook nadien niet met een verklaring. Buster Pearson merkte nadien terecht op: 'Wanneer er meer van deze vooruitstrevende eerlijke persoonlijkheden binnen de zeezenderwereld zouden zijn, zou de toekomst voor de zeezenders zeker voorspoediger zijn. " Jammer genoeg zijn noch Buster Pearson noch Samanatha Dubois niet langer onder ons. Gedurende de laatste drie radiodagen in Amsterdam, werd tijdens de reuniës, die plaatsvonden, telkens spontaan door één van de deelnemers namen opgenoemd van presentatoren, die niet meer met ons zijn. Jammer genoeg hoorden Buster en Samantha niet tot de genoemden, moge het de volgende keer wel gebeuren!

Meer actie

Maar de justitie was nog vaker actief in de maand januari 1977. Op de 27ste van die maand was er een aardige menigte samengekomen voor het gebouw van

de rechtbank in South-end-on-Sea in het graafschap Essex. Het betrof een groep Vrije Radio Supporters, die uit alle delen van Engeland waren samengekomen om te protesteren tegen de manier waarop de Home Office met geld van de belastingbetaler omging. Maar ook om de manier waarop de politie op schandelijke wijze haar tijd verknoeide middels de criminele behandeling van mensen die andere personen aan boord van de MV Mi Amigo als medemens behandelden.

Wat was er gebeurd?

De rechtszaak was het gevolg van een actie van een rechercheur van de afdeling Drugs Inspectie. Zijn naam was Gary Skull. Niet dat hij echt op zoek was naar drugs in augustus 1976, nee hij hield iedereen op een dag voor de gek door zich voor te doen als ultieme vrije radio supporter, met een tocht naar de Mi Amigo, en zich tegenover de medevaarders als een joviale man op te stellen. Hij stelde zich zo nodig voor als Simon Martin. Wat een gemeen mannetje toch, dertig jaar later kan ik me er nog over opwinden.

MV MI Amigo

Superieuren

Nadat hij terug was aan land ging onze 'Simon Martin' meteen naar het hoofdbureau van politie, waar hij was tewerkgesteld, en verklaarde onder zijn echte naam 'Gary Skull' wat hij die dag had meegemaakt. Zo verklaarde hij dat hij had gezien dat de organisator van de tocht naar de Mi Amigo kranten en documenten had overhandigd aan lieden aan boord van het zendschip de MV Mi Amigo, op dat moment in gebruik door zowel Radio Caroline als Radio Mi Amigo. De organisator was Dave Hutson, hetgeen terug te lezen was in de verklaring. Daarnaast stond er te lezen dat deze ook nog eens reclame maakte voor Radio Caroline middels het dragen van een badge. Ook dit was in de Marine etc Offences Act van 1967 omschreven als zijnde een wetsovertreding. Immers werd het betreffende station door het dragen van de button illegaal gepromoot.

Voorkomen

En dus werd Dave opgeroepen om op 27 januari 1977 te verschijnen. Hij was echter niet alleen want ook de eigenaar van het schip, die door Dave was ingehuurd voor de trip, diende voor de rechtbank van Southend on Sea te verschijnen. Het was Arthur Ord, een gepensioneerde ex commando. Zoals eerder met Samantha het geval was, hadden geen van de twee gedaagden voor verdediging via een advocaat gekozen, daar de tarieven voor het inhuren dermate hoog waren dat het voor beiden niet was te betalen. Ze stelden beiden schuldig te zijn aan hetgeen werd gesteld door de rechter. Een verslag van de rechtszaak was summier terug te vinden in de 'Standard Recorder' van 4 februari 1977.

Buiten de wet of binnen de wet

'David Hutson was ervan overtuigd mee te kunnen helpen aan het drijvende houden van Radio Caroline. Niet alleen voorzag hij de deejays van kranten en brieven van luisteraars, maar hij organiseerde ook nog eens tochten naar de MV Mi Amigo om fans mee te nemen. Daarnaast adverteerde hij in de vorm van een Caroline Badge. Deze werden aan boord van de tender verkocht aan medepassagiers. Maar Hutson, 27 jaar, magazijnmedewerker, wonende aan de Sandon Road in Vange, ging te ver met zijn hobby.

Wetsovertreding

De acties, door hem ondernomen, vielen allen binnen de overtredingsgrens van de Marine Offences etc. Act van 1967 en derhalve diende hij vorige week te verschijnen voor de rechtbank in Southend- on- Sea. Hij werd veroordeeld tot het betalen van een boete van in totaal 125 Pond en 20 Pond aan gerechtskosten. Booteigenaar Walter Ord, 68 jaar en afkomstig uit Brightlingsea, werd veroordeeld tot het betalen van een boete van 125 Pond en 20 Pond aan kosten. Ook hij werd veroordeeld wegens het bevoorraden met kranten en brieven van de MV Mi Amigo. Al eerder was hij veroordeeld wegens het brengen van een persoon naar voornoemd zendschip. Op de publieke tribune, waar vrije radio supporters een plaats hadden genomen, werden de veroordelingen met het nodige gegrom en gefluit begeleid.'

Huis aan huisblad

Leuk een dergelijk verslag te zien uit een locale krant, waarschijnlijk een wekelijks huis aan huisblad. Het artikel verscheen dus dagen na de rechtszitting en bijna dertig jaar geleden. Er kwam ook nog tijdens de rechtszitting een zekere Orlando Pawnall aan het woord, die

namens Hutson ook het één en ander te vertellen had. Deze stelde ondermeer dat het tijd werd voor onafhankelijke radio, zonder invloeden van de staat. Vertaald betekende dit Independent Radio, een vorm van commerciële radio die er al sinds 1973, toen LBC als eerder ILR station met uitzendingen begon in London, al actief was.

Openbare aanklager

Uiteraard kwam er ook een woordvoerder namens de staat aan het woord via de openbare aanklager Miss Jeraine Roberts. Zij vertelde dat David Hutson was gedagvaard nadat hij door ambtenaren was gevolgd. Ze waren hem op het spoor gekomen nadat hij in een advertentie reclame had gemaakt voor boottrips naar het zendschip Mi Amigo. Ook stelde ze dat alle twaalf mensen, die een reisje hadden geboekt, een Caroline badge van Hutson hadden gekocht. Tevens verklaarde ze nogmaals dat eenmaal langszij het zendschip kranten en brieven en andere documenten waren overgegeven aan bemanningsleden aan boord van het zendschip. Tja en dat was dan reden genoeg om de politie in actie te laten komen.

Inzet en straf

Eenmaal in nationale wateren kwam de politie dan ook langszij en werden er verhoren gepleegd. De trawler werd bij aankomst in een haven verder met rust gelaten. Hutsons commentaar, nadat de veroordeling was uitgesproken, was in de rechtbank voldoende om het publiek aan het lachen te krijgen. Ook nu, dertig jaar later, heb ik er nogmaals om gelachen: 'Als je een flinke kraak pleegt krijg je zeker minder straf. Ik zie niet in wat we nu precies verkeerd hebben gedaan.' Denk maar eens na hoeveel geld erin is gestoken om te infriltreren binnen de zeezendersfans, de kosten van politieverhoor en de rechtszaak. Vergelijk dit eens met de daad die is gedaan en met de vaak luxe omstandigheden die heden ten dage aan plegers van strafbare feiten ter beschikking worden gesteld in Britse en Nederlandse gevangenissen.

Aanvullingen

WO 10 JAN: Andermaal een aantal aanvullingen op de discografielijst. Op Veronica was er in 1973/1974 een item met de naam 'Astrologie', een rubriek die gepresenteerd werd door Ed Noorman. De opener van de rubriek werd ingesproken op het nummer 'Blackbird' in de uitvoering van Billie Preston. Op Mi Amigo werd the 'Big L theme' gebruikt waarbij het 'Hello' van het nummer 'Kwek Kwek' van Ronald en Donald bij herhaling erin werd gemixed. En dan tenslotte een hoog gehalte 'Herb Alpert and his Tijuana Brass'. Voor de promotie van het Caroline programma in de jaren zestig 'Partners in Profit' werd het nummer 'Tijuana Taxi' gebruikt. Kortstondig is er op de zondagmiddag op Caroline in de jaren zestig het gesponsorde programma 'OJ' geweest, dit ter promotie van beauty cases. Promo en opener voor het programma was het nummer 'Spanish Flea'. De laatste van Herb Alpert betreft promotiespots voor Caroline Cash Casino in 1967. Daar werd het nummer 'Mexican Whitsle' voor gebruikt.

Uit Australië

DO 11 JAN: Nadat ik gisteren uitgebreid ben geïnterviewd door een medewerkster van de Australische omroep SBSC als schrijver van het boek 'De Droom van Sealand' voor een documentaire over Roy Bates en zijn familie, kwam er vandaag een e-mail uit Australië van iemand waarvan ik al jaren niet meer had gehoord. We hebben een gezamenlijke radiovriend in de persoon van Chris Cortez. Na het uitwisselen van enkele e-mails kwam Roger in de avond terug met de mededeling dat hij de hele dag door Soundcapes was gegaan en daar ondermeer had gelezen dat Crispian St John was overleden. Hij wist tot vandaag niet, dat dit enkele jaren geleden al was gebeurd. Herinneringen kwamen vervolgens boven.

Begin jaren zeventig

'Wat een schok om dit te lezen. Ik heb Crispian veel ontmoet, in de tijd dat hij bij RNI werkte. Hij leefde toen in het graafschap Norfolk en Chris, David Caine en ikzelf bezochten hem vaak. De laatste keer dat ik hem echt zag was jaren later in Southend, toen de rechtszaak tegen Johnny Jason en anderen plaats vond. Ik herinner me de namen niet meer van degene die verschijnen moest. Weet jij nog wie er toen allemaal waren. Ik weet dat ik samen met Crispian nog met iemand

Rechtszaak tegen Johnny Jason, 26 april 1976

uit eten ben geweest.' Gelukkig zijn er de foto's met herinneringen nog van die gedenkwaardige 26ste april 1976 toen Johnny Jason werd vrijgesproken (waarover later meer). Die dag werd hij, getuige de foto, geïnterviewd door Andy Anderson. Deze was werkzaam geweest bij Radio Atlantis en werkte in die tijd freelance voor LBC, London Broadcasting Cooperation, het eerste commerciële radiostation dat in 1973 in Engeland van start was gegaan.

Vroege registratie

VR 19 JAN: Paul de Haan stuurde me een recent verkregen krantenbericht uit 1967 waaruit duidelijk wordt dat Paap en van Wijk – de toenmalige eigenaren van de MV Cito, het latere zendschip van de Voice of Peace, – besloten hadden hun Groninger coaster onder Panamese vlag te brengen. Een beslissing die uniek genoemd kan worden daar een woordvoerder van het Directoraat Generaal voor de Scheepvaart bekend maakte dat het waarschijnlijk het eerste schip was dat deze vlag voer. Men dacht op die manier lager in de salarissen te kunnen gaan zitten, buitenlands personeel te kunnen aantrekken en nog te redden wat er te redden was. Helaas mocht het voor de eigenaren niet genoeg voordeel hebben gezien een jaar later het schip lag opgelegd in één van de Groninger havens en weer een jaar later door Abe Nathan werd aangekocht voor zijn Vredesdoelen.

DE EERSTE 'PANAMEES'?

Eigenaars van Groninger coaster: 'Voor betrokkenen is dit een waarschuwing...'

Bijnaam

MA 22 JAN: Een tijdje geleden dat we er een hebben kunnen toevoegen aan de lijst met bijnamen. Uit Engeland is het Chris Falkner die het afgelopen weekend een oude opname van Stephen Bishop beluisterde waarin hij op Radio Caroline Tom Hardy betitelde als Tom 'Cuddles' Hardy. In de lijst staat DL Bogart van Laser al een aantal malen maar Martin van der Ven voegt nog een aantal toe: DL Bogart 'The guy your mother warned you about repeatedly' en DL Bogart – 'Europe's Most Eligible Bachelor'.

Aanvullingen

WO 24 JAN: Twee aanvullingen met allereerst het nummer 'Foottapper' van The Shadows. Het werd gebruikt door Lieven Colijn in 1976 op Radio Mi Amigo in zijn programma 'Tot elven op de koffie' als programmatune. Dan ga ik terug naar maart 1964 en de vroege dagen van Radio Caroline. Carl Conway gebruikte daar het nummer 'On the street where you live' in de uitvoering van Ray Connif als programmatune

Dank aan: Gijs van der Heuvel, Martin van der Ven, Theo van Halsema, Tom Mulder, Rob Olthof en Paul de Haan

Samenstelling: HANS KNOT

DO 21 DEC: Het Algemeen Dagblad brengt vandaag een groot artikel over de plannen die John de Mol zou hebben met zijn bedrijf Talpa Media en vooral met het televisiestation 'Tien', dat daar deel van uitmaakt. Het artikel bevat dermate veel onzin en tendentieuze beweringen dat Talpa zich genoodzaakt ziet een eigen persbericht uit te geven ter onderstreping van de ware feiten. "Met het mediabedrijf gaat het goed. Enkele delen ervan, zoals de muziekuitgeverij en de radiotak, presteren zelfs uitstekend, en de andere naar behoren. Het kost drie tot vijf jaar tot een televisiestation er staat. Dat het een kwestie van lange adem zou zijn om een stevige plek binnen het overvolle Nederlandse televisielandschap te veroveren, is vanaf de eerste dag onderkend en uitgedragen." Deze visie geldt nog steeds. De uitbreiding naar 24-uur zendtijd per dag - die vorige week is ingegaan - helpt bij het bereiken van een nog stevigere positie. Er bestaan geen plannen om de televisietak te verkopen of onder te brengen in een groter geheel. Sterker nog, voor volgend jaar staat een tweede televisienet op stapel."

DO 21 DEC: Even een tijdje luchten en dus weinig nieuws de komende tijd in onze rubriek Perikelen. Af en toe dienen ook de samenstellers van deze rubriek iets anders aan het hoofd te hebben.

WO 27 DEC: Koen Wauters (foto) en VTM zetten hun samenwerking voort. De presentator/zanger ondertekende vandaag een nieuw exclusiviteitcontract voor de periode van drie jaren. De Vlaamse Media Maatschappij (VMMa, holding boven VTM, KANAAL-TWEE, JIM en Q-Music) is bijzonder verheugd over deze verdere samenwerking. "Koen Wauters is al jaren een van de sterspelers van VTM, maar ook een ploegspeler. We zijn bijzonder blij dat we samen verder kunnen gaan", reageert Peter Quaghebeur, directeur generaal van de VMMa. De presentator is eveneens tevreden over zijn contractverlenging. "Ik heb niet veel bedenktijd nodig gehad om mijn contract bij VTM te verlengen. Ik voel mij er nog steeds thuis. Ik krijg opnieuw de kans om mee te bouwen aan de toekomst van VTM." Wauters begint binnen enkele

dagen aan zijn tiende Dakar-rally. Zijn avonturen zijn dagelijks te volgen in "Koen in Dakar". Nadien gaat hij, samen met zijn broer Kris, op zoek naar nieuw Vlaams muzikaal talent in "Idool 2007".

ZA 30 DEC: Tijdens Arrow Rocktober kozen de luisteraars van Arrow Classic Rock de vijfhonderd beste rockplaten. Het commerciële station herhaalt deze lijst in een 'at random' versie met veel speciale uitvoeringen. Rob Stenders is gastpresentator op zaterdag en zondag en is daarmee weer even terug in de ether. Hij presenteert de Arrow Random Rock 500 van 09.00 tot 18.00 uur. Ad Ossendrijver, directeur van Arrow Classic Rock is blij met het gastoptreden van Rob Stenders.'Het is fantastisch om zulke goede muziek met de kwaliteit en ervaring van Rob Stenders te mogen combineren.'

ZA 30 DEC: Vanavond nam Sonja Barend (archieffoto), na een periode van liefst 40 jaar, afscheid als televisiepresentatrice. Ze deed dat met de laatste aflevering van haar programma over 50 jaar televisie, deze keer geleid door Paul de Leeuw. Sonja Barend was dus zelf het middelpunt van het programma. Ze kreeg ondermeer een koninklijke onderscheiding uit handen van de Amsterdamse burgemeester Job Cohen. De presentatrice is benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Danny de Munck zong haar toe met een speciaal lied, geschreven door Ivo de Wijs. Het laatste programma werd bekeken door ongeveer 1.558.000 mensen. Sonja Barend eindigde de uitzending met haar vaste spreuk: 'En morgen gezond weer op'.

MA 1 JAN: Wie tijdens de nieuwjaarsnacht naar TMF heeft gekeken, zag tussen middernacht en twee uur wellicht enkele racistische nieuwjaarswensen op het scherm rollen: van 'geen gezever, weg met die neger' tot 'elke makkak is een zak'. Volgens Phillipe van Roey, persverantwoordelijke van TMF, komt dat door een technische fout bij sms-partner Storedesk. "Normaal worden alle sms-berichten automatisch gefilterd op discriminerende boodschappen, maar maandagochtend tussen middernacht en 2 uur zijn er technische storingen geweest bij onze sms-partner Storedesk. Wij betreuren wat er gebeurd is en zullen binnenkort ook van sms-partner veranderen zodat zulke incidenten nooit meer kunnen gebeuren."

MA 1 JAN: Sky Radio 101 FM werd tijdens de kerstperiode door 5.900.000 Nederlanders van tien jaar en ouder beluisterd, zo meldt een woordvoerder van het station. In de periode van 12 tot en met 26 december stemde ruim 41% van alle Nederlanders van tien jaar en ouder hun radio af op Sky Radio The Christmas station. Tijdens het kerstdiner genoten 1.300.000 Nederlanders van de kerstmuziek. Dit is ruim 33% van alle personen die tijdens het kerstdiner naar de radio luisterden. Deze cijfers blijken uit een online onderzoek uitgevoerd door RadioCall (onderdeel van Intomart GfK), in opdracht van Sky Radio 101 FM.

MA 1 JAN: Sinds 1 januari 2007 heeft de Amerikaanse nieuwszender CNN International z'n teletekst afgesloten. Wie nu nog op het teletekstknopje drukt van de afstandsbediening krijgt te lezen dat de service is gestopt. Men kan alle info opvragen via de website van cnn.com De reden voor het afsluiten, heeft te maken met het feit dat teletekst nog nauwelijks gebruikt werd. Dit door het grote succes van het internet. Ook CNN+, de Spaanse CNN, heeft intussen de teletekstpagina's afgesloten.

MA 1 JAN: De Nederlanders hebben in 2006 per dag gemiddeld twee minuten langer televisie gekeken dan in het jaar 2005. Dit concludeert de Stichting KijkOnderzoek (SKO) op basis van eigen research. Televisiekijkers van zes jaar en ouder besteedden gemiddeld 197 minuten per dag voor de beeldbuis. De Top 25 van meest bekeken programma's wordt aangevoerd door wedstrijden van het wereldkampioenschap voetbal waaraan het Nederlands elftal meedeed. Ook het schaatsen tijdens de Olympische Spelen werd goed bekeken. In de Top 25 zonder sport scoorde de uitslag van Idols de meeste kijkers. Boer zoekt vrouw en de reguliere uitzendingen van Idols behaalden respectievelijk de tweede en derde plaats. In oktober vorig jaar concludeerde het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP) nog dat Nederlanders juist minder televisie waren gaan kijken. Het SCP kwam tot die conclusie door de daadwerkelijke kijktijd te meten en de tijd dat de tv gewoon aanstaat, buiten beschouwing te laten.

DI 2 JAN: De 3FM-actie Serious Request heeft eind vorig jaar 8,1 miljoen Nederlanders van 10 jaar en ouder bereikt via radio, televisie en internet. Dat blijkt uit gisteren naar buiten gebrachte gegevens van onderzoeksbureau Intomart GfK. In 2005 keken en luisterden 7,5 miljoen mensen naar de actie. De actie, in samenwerking met het Rode Kruis, was bedoeld om geld op te halen voor slachtoffers van landmijnen. In de week voor de kerst gingen 3FM-dj's Giel Beelen, Gerard Ekdom en Sander Lantinga voor zes dagen het Glazen Huis in Utrecht in. In die tijd aten ze niets en konden luisteraars tegen betaling plaatjes aanvragen. De actie leverde in totaal meer dan 5 miljoen euro op. De Nederlandse dj's brachten 2,6 miljoen binnen, een soortgelijke actie in België leverde 2,4 miljoen euro op. (ANP)

WO 3 JAN: Vanmorgen stuurde Bert Bossink een bericht door vanuit uit de USA dat de zanger Del Reeves is overlegen. Del Reeves werd geboren op 14 juli 1934 in

Sparta, North Carolina. Op 12- jarige leeftijd had hij al een radio-show in North Carolina.En na zijn periode in het Amerikaanse leger werd hij een regelmatige gast in de Chester Smith TV Show en kwam hij in 1958 terecht op het Reprise label van Frank Sinatra en was daarmee de eerste C & W artiest op dit label. Hij maakte veel platen en zijn nummer 1 hit 'Girl on the Billboard' op de C & W charts haalde ook de popcharts en kwam in 1966 op de USA top 100 terecht, waar het nummer een 96e plaats haalde. Het nummer werd destijds ook nogal eens gedraaid op de zeezenders Radio Caroline en Radio London en natuurlijk Radio Veronica en Radio 227. Hij was ook regelmatig gast deejay in shows bij het programma 'Music City USA'.

DO 4 JAN: De Publieke Omroep gaat binnenkort verder onder de naam NPO, wat staat voor 'Nederlandse Publieke Omroep'. Daarnaast worden de meeste logo's van de publieke omroep omgeturnd. Hiermee moet de Publieke Omroep herkenbaarder worden. Streefdatum om alles rond te hebben is 15 maart 2007. De Publieke Omroep wil graag herkenbaarder zijn, mede door de grote concurrentie. Alle logo's van de radio- en televisiestations worden nu aan elkaar verbonden. Ook het logo van Publieke Omroep zelf wordt anders. De ruit in het logo staat centraal. Wat het nieuwe beeldmerk zal zijn is nog niet bekend. In september lekte er al een zwart logo met de letters 'NL' erin uit, maar dat lijkt nu slechts één van de opties te zijn. Met de nieuwe restyling komt een eind aan 'Blokje Bolletje'. Ook voor Radio 1, Radio 2, Radio 4 en Radio 5 zal aansluiting gezocht worden bij de ruitvorm.

DO 4 JAN: Nickelodeon heeft een succesvol jaar achter de rug en is de grootste kinderzender van Nederland. De zender boekte in 2006 hogere marktaandelen dan in alle jaren ervoor. In de leeftijdscategorie 6 t/m 12 jaar scoorde Nickelodeon over 2006 in het tijdvak van 06.00 uur tot 18.00 uur een marktaandeel van 30,9%. In 2005 was het marktaandeel in dezelfde categorie 28,6%. De groei van het net ging ten koste van de andere kindertelevisienetten. Op internet groeide Nickelodeon ook. Het aantal unieke bezoekers per maand verdrievoudigde ten opzichte van 2005. De site www.nickelodeon.nl trok in december 800.000 unieke bezoekers en is daarmee één van de grootste sites gericht op kinderen. De vooruitgang is bekend gemaakt door MTV, eigenaar van het kindernet.

DO 4 JAN: Omroep MAX heeft de grens van 100.000 leden gehaald. In september 2005 begon MAX als publieke omroep en had toen 62.000 leden. Om meer zendtijd te krijgen (B status) heeft MAX 150.000 leden nodig."Ik ben ontzettend blij en trots dat wij deze mijlpaal hebben bereikt", zegt directeur Jan Slagter. "In een tijd waar de ledenaantallen van omroepen dalen, hebben wij zonder programmablad 38.000 nieuwe leden mogen verwelkomen."

DO 4 JAN: 'Andere Tijden' bracht vandaag op Nederland 2 een programma over de reclame op televisie. Nederland kreeg als één van de laatste landen in Europa reclame op televisie. Op 2 januari 1967 was het zover, het eerste STER-blok verscheen toen op de zwart wit televisie. Nu, veertig jaar later vallen we volgens de makers van Andere Tijden, van onze stoel als we zien hoe in die tijd waspoeder of maandverband aan de vrouw werd gebracht. Reclame was in die eerste jaren vooral gericht op de (huis)vrouw en het gezin. Helaas historisch gezien jammer dat met geen woord werd gerept over de allereerste vorm van reclame via de televisie gericht op de Nederlandse kijkers, namelijk die in het najaar van 1964.

ZA 6 JAN: De verslaggever Olav Mol stapt over naar RTL Nederland. Hij gaat zich bezighouden met alle activiteiten van RTL GP, het multimediale auto- en motorsportplatform van RTL. Dat betekent ook dat Olav verslag gaat doen van alle Formule 1-races die de komende drie jaar bij RTL 7 te zien zijn. Hierdoor wordt hij weer herenigd met Allard Kalff, met wie hij jarenlang samen Nederland enthousiast heeft gemaakt voor de F1. De eerste F1-race, die in Australië (Melbourne) wordt gereden, is op zondag 18 maart bij RTL 7 te zien. Jaap Hofman, adjunct programmadirecteur televisie van RTL Nederland: "Olav Mol beschikt over enorm veel autosportkennis. Hij is dé F1-expert. Wij zijn daarom zeer blij dat hij bij ons weer aan boord is." RTL Nederland heeft met RTL GP alle relevante auto- en motorsport in huis: de MotoGP (met onder meer het grootste motorsportevenement van Nederland: de TT van Assen), de A1 Grand Prix, Dakar, de Indy 500, de 24 uur van Le Mans en vanaf zondag 18 maart dus ook de Formule 1.

ZA 6 JAN: Het Weblog 'GeenStijl' heeft vandaag de dood gemeld van presentator Felix Meurders. Het bleek om een 'grap' te gaan, want Meurders was op dat moment live te horen op Radio 2. Meurders had vrijdagavond in de televisie-uitzending van 'De Leugen Regeert' de onbetrouwbaarheid van weblogs en 'GeenStijl' in het bijzonder aangekaart. "Jongeren geven GeenStijl een betrouwbaarheid van 21 procent", al-

dus Meurders. GeenStijl zette vervolgens een bericht op zijn weblog dat de presentator vrijdagavond was overleden aan de gevolgen van een aanrijding in Amsterdam. Dominique Weesie, directeur van GeenStijl, geeft zaterdag toe dat het bericht puur als grap is bedoeld. "Felix Meurders vergeleek ons in het programma onterecht met de website Nu.nl. Dat was zo voor open doel; daar moesten we een reactie op geven." Al met al een spijtige zaak dat anno 2007 men met openbare personen denkt te kunnen omgaan. Een dergelijk weblog zou onmiddellijk gesloten dienen te worden.

DI 9 JAN: De Top 2000, eind december uitgezonden door Radio 2, heeft andermaal records gebroken. Het multimediale eindejaarsevenement van de Publieke Omroep trok via radio, televisie en internet in totaal 9,9 miljoen mensen. Dat betekent dat 69 % van alle Nederlanders boven de tien jaar dit keer 'iets' deed met de Top 2000. De afdeling Kijk- en Luisteronderzoek van de Publieke Omroep heeft dit bekend gemaakt. De 9,9 miljoen mensen zijn er bijna een miljoen meer dan het oude record uit 2004. De achtste editie trok op de radio 6,4 miljoen luisteraars. Ze waardeerden het programma met een 7,7. Naar de televisieprogramma's keken zeven miljoen mensen. Vooral de Top 2000 a Gogo (bij de NPS op Ned. 3 - foto) deed het goed, met 5,4 miljoen kijkers. In de laatste week van 2006 kwamen 800.000 unieke bezoekers af op de website van de Top 2000, ongeveer 100.000 meer dan in 2005.

WO 10 JAN: John de Mol jr. heeft een positie opgebouwd in EndeMol, het bedrijf dat hij in 2000 verkocht aan het Spaanse Telefonica. Zijn investeringsmaatschappij Cyrte houdt een belang van 5,15 procent in EndeMol, zo blijkt uit gegevens van de Autoriteit Financiële Markten. In september vorig jaar zei De Mol tegen persbureau Reuters te overwegen Endemol terug te kopen van Telefonica. De zakenman zei te zijn benaderd door het Italiaanse mediabedrijf Mediaset om een gezamenlijk bod uit te brengen op EndeMol. Telefonica wil de productiedochter, waarin de Spanjaarden een belang van 75 procent hebben, verkopen. Het overige deel van 25 procent werd begin vorig jaar door Telefonica naar de beurs van Amsterdam gebracht.

VR 12 JAN: De Friese Pers, onderdeel van de Noordelijke Dagblad Combinatie (NDC) en uitgever van onder meer de Leeuwarder Courant, onderhandelt met het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OC&W) over het verkrijgen van radiofrequenties. Cees Anceaux, directeur van de Friese Pers, vindt dat het proces traag verloopt, maar is optimistisch over de afloop. "Onze radiozender is nog niet hoorbaar, maar we zijn druk bezig", zegt Anceaux, die begin vorig jaar voor het eerst over radio repte. "Om uit te kunnen zenden zijn echter etherfrequenties nodig en het bemachtigen daarvan is het pijnpunt. Onderhandelen met het ministerie is een kwestie van lange adem, maar ik denk dat we er uit gaan komen." Mocht de licentie er komen dan wil men kiezen voor een soort van nieuwsradio waarbij men een luisteraandeel van 30% in Noord Nederland wenst te halen.

VR 12 JAN: Paul de Leeuw is door Broadcast Magazine uitgeroepen tot 'Omroepman van het jaar 2006'. De redactie van het omroepvakblad koos voor de 44-jarige VARA-programmamaker omdat 'zijn veelzijdige talent juist afgelopen jaar (weer) tot volle bloei kwam.' Tijdens een bijeenkomst in Bussum kreeg De Leeuw de prijs overhandigd door de omroepman van vorig jaar: John de Mol. Volgens de redactieleden was het geen gemakkelijke opgave voor De Leeuw om op zaterdagavond prime time in het gat te moeten springen dat ontstond na het vertrek van Jack Spijkerman naar Talpa (inmiddels Tien). Maar De Leeuw heeft zich met verve van die taak gekweten. "Je hoeft geen fan te zijn of kunt zelfs een hekel aan hem hebben om toch zijn grote vakmanschap te (h)erkennen. Een meester in improvisatie, spraakmakend en volstrekt authentiek in de georganiseerde chaos die hij zelf met veel plezier schept", schrijft de redactie in het vakblad.'

ZO 14 JAN: Tom Mulder praat vandaag op RTL 4 over zijn hersenbloeding. Tom Mulder werd in augustus 2004 getroffen door een hersenbloeding. Deze gebeurtenis zette zijn leven en dat van zijn vrouw Simone volledig op zijn kop. In de uitzending van het RTL 4 programma 'Mens & Lijf' spreekt Mulder voor het eerst in een televisie-interview over zijn hersenbloeding en de impact van zijn beroerte op zijn leven en dat van zijn vrouw. Op de dag des onheil werd Mulder tijdens het tuinieren plotseling niet lekker nadat hij iets had horen knappen in zijn hoofd. Hij besefte onmiddellijk dat er iets mis was.

Tom Mulder

Mulder belandde in het ziekenhuis en ging een intensieve herstelperiode tegemoet. Hoewel zijn moeder ook een hersenbloeding heeft gehad en Mulder zelf een hoge bloeddruk had, was hij totaal niet voorbereid op

een hersenbloeding: "Dat gebeurt een ander, dat gebeurt jou niet." Over de periode na de hersenbloeding zegt Mulder: "Het vervelendst vond ik dat machteloze gevoel, die afhankelijkheid." Inmiddels kan Tom Mulder zichzelf weer goed redden. Trouwens een volwaardig compliment aan Tom voor het zich zo bloot geven als bekend Nederlander!

MA 15 JAN: De Gouden Harpen van 2006 zijn toegekend aan pianist Louis van Dijk, cabaretier Herman Finkers en de van Cuby & Blizzards bekende blueszanger Harry Muskee. Dit maakte Buma Cultuur-directeur Jerney Kaagman vandaag bekend in het AVRO-programma '*Schiffers.fm'* op Radio 2. De in mei vorig jaar overleden Willem van Beusekom ontvangt bovendien postuum een Gouden Harp voor zijn werk. Van Beusekom was algemeen directeur van de Nederlandse Programma Stichting (NPS) en werkte maar liefst 27 jaar voor de Publieke Omroep. Vanaf 1987 kreeg hij ook bekendheid als commentator van het jaarlijkse Eurovisie Songfestival. De Harpen worden op 5 februari overhandigd tijdens het Harpen Gala in Theater 't Spant in Bussum.

MA 15 JAN: De VRT krijgt een volledig nieuw organisatiemodel, waarbij de klassieke pijlers van de radio en de televisie worden opgedoekt. Opvallend gevolg hiervan is dat enkele vertrouwde namen een andere taak krijgen. Zo wordt de huidige radiobaas Mark Coenen als directeur marktstrategie de nummer twee van de VRT, na de gedelegeerd bestuurder. Coenen zal de grote krachtlijnen uitzetten van de hele VRT en van alle VRT-merken en -netten. Wim Vanseveren wordt als directeur Media verantwoordelijk voor de invulling van alle merken en netten van de VRT, dus zowel van de radio als de televisie, maar evenzeer van de andere mediatoepassingen, zoals breedband en mobiel. De huidige hoofdredacteur Leo Hellemans wordt directeur productie, en wordt zo verantwoordelijk voor het uitwerken en realiseren van concepten en programma's voor alle media van de publieke omroep. Pieter Knapen, de huidige hoofdredacteur van VRTnieuws.net, zal Leo Hellemans opvolgen. Knapen komt aan het hoofd van de geïntegreerde nieuwsdienst die de nieuwsredacties van radio, televisie en internet zal verenigen. Hij krijgt vier hoofdredacteurs onder zich.

DI 16 JAN: Caroline Tensen gaat ook voor de NCRV werken. De presentatrice zal voor die omroep het tiendelige televisieprogramma '*Babyboom'* presenteren, waarin honderd stellen met een kinderwens een jaar lang intensief worden gevolgd. De kijker maakt in tien uitzendingen de hoogte- en dieptepunten mee bij het proberen van te komen tot het krijgen van een kind, van het al dan niet in verwachting zijn en het verloop van de zwangerschap tot en met de geboorte. In de laatste uitzending kijken de stellen terug op het afgelopen jaar. De opnamen beginnen in februari, de uitzendingen ergens in 2008. Tensen blijft ook voor Talpa (TIEN) werken.

DI 16 JAN: Catherine Keyl presenteert met ingang van 5 maart weer '*MAX & Catherine'*. Ze heeft dan haar verhuizing achter de rug en zal het stokje weer overnemen van Martine van Os, die het programma '*MAX & Martine'* tot 5 maart zal blijven presenteren. Er is verder niets bekend gemaakt inzake de eventueel gedaalde kijkcijfers van het programma, nadat Catherine gestopt was met de uitzendingen.

WO 17 JAN: Nederlanders vullen twee derde van hun vrije tijd met mediaconsumptie. Dat is ongeveer vijf uur per dag. De helft hiervan wordt besteed aan televisiekijken. De andere helft gaat naar internetten, muziek luisteren, lezen, gamen en bellen. Dat blijkt uit een vandaag gepresenteerd onderzoek van Stichting Promotie Televisiereclame. Het zijn vooral de volwassenen die veel tijd achter beeldschermen en kranten doorbrengen. Zij zijn gemiddeld nog maar twaalf minuten per dag buiten actief en twaalf minuten aan het sporten. Kinderen tussen de 6 en 12 jaar besteden ongeveer evenveel tijd aan school, spelen en media: gemiddeld rond de drie uur per dag. Jongeren in de leeftijdsgroep 13-19 jaar kopiëren geleidelijk het gedrag van de volwassen, aldus de onderzoekers.

DO 18 JAN: West Europa werd vandaag geteisterd door een tweede heftige storm binnen zeven dagen. Op verschillende plaatsen in Noord Nederland vlogen de bomen en takken in het rond maar ook de diverse antennes van zendamateurs en lokale radio stations hadden het te voorduren. Daarnaast sneuvelde ook het een en ander op piratengebied. Velen hebben nog geprobeerd op tijd hun mast voor de storm neer te halen, maar dat dit niet altijd lukte blijkt uit bijgaande foto.

MA 22 JAN: Het TROS tv-programma 'Radar' reikte vandaag voor de vijfde keer de 'Loden Leeuw' uit. De prijs is de tegenhanger van de 'Gouden Loekie', die wordt uitgereikt aan de maker van de beste televisiereclamespot. Bijna 80.000 kijkers brachten hun stem uit. AZ-trainer Louis van Gaal won de 'Persoonlijkheidsprijs' en is daarmee uitgeroepen tot irritantste bekende Nederlander in een televisiereclamespot. Hij wint vooral vanwege zijn 'arrogantie'. Ali B., Gerard Joling, René

Froger, Gordon, Jort Kelder en Janneke Brinkman waren ook genomineerd. Van Gaal kreeg de 'prijs' voor zijn rol in de commercial van Media Markt, waarin de voetbaltrainer zich afvraagt of dit bedrijf 'nou zo goedkoop is, of de anderen zo duur'. Hij weigerde overigens het beeldje van kunstenaar Peter Zwaan, in ontvangst te nemen. De Loden Leeuw voor de slechtste commercial ging naar schoonmaakmiddel Cif, die 24 procent van de stemmen kreeg. In de reclame vraagt een kind aan haar moeder, die – gekleed in een oranje gevangenispak - achter een glazen wand zit, wanneer ze er uit komt. De moeder, die aan het schoonmaken is in de badkamer, zal dat voor altijd moeten blijven doen en daarom nemen de vrouw en het kind op dramatische wijze afscheid. 'Rolbevestigend,' vonden de stemmers. Unilever, producent van Cif, nam de prijs wel in ontvangst.

DI 23 JAN: KPN verkoopt 23 radio- en televisiezendmasten aan het Franse zendinstallatiebedrijf TDF. Het gaat om torens zoals die in Lopik, Rotterdam, Smilde en Den Haag staan. De verkoop heeft te maken met de overname begin vorig jaar van Nozema. De Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa) stelde als voorwaarde aan de overname dat KPN de masten verkoopt. Met de zendmasten geeft KPN onder meer radio-, telefoon- en televisiesignalen door. De zendapparatuur van het telecombedrijf blijft in de torens. KPN heeft daarvoor met TDF een tienjarig huurcontract gesloten. De kleinere zendmasten van KPN voor onder meer umts- en gsm-signalen blijven volgens een woordvoerder in handen van het telecomconcern.

HANS KNOT EN MICHEL VAN HOOFF

Dance Radio 992 uit de ether gehaald

Het illegale radiostation Dance Radio 992 uit Amsterdam is begin dit jaar (3 januari) door ambtenaren van het Agentschap Telecom en de politie uit de lucht gehaald. Het illegale station was toen ruim twee weken in de ether. Maar het radiostation trok te veel aandacht omdat de zender en de antenne waren opgesteld in een ruim 140 meter hoge hoogspanningsmast, opgesteld in het water bij afslag IJburg in Amsterdam. Speciale eenheden zijn tezamen met de waterpolitie en de politie Amsterdam ruim drie uur bezig geweest de zender, met een vermogen van meer dan 400 Watt, en de antennes te verwijderen. Het plaatsen van deze zender was volgens het illegale station al bijzonder, maar door het plaatsen van meerdere steunzenders is het een nooit eerder vertoonde stunt geworden. Op 104,20 Mhz werd uitgezonden vanuit Capelle aan den IJssel. Op nieuwjaarsdag is ook deze zender door Agentschap Telecom uit de ether gehaald. Verder was de zender te horen via: 90,30 MHz Hilversum, 97,10 MHz Wageningen en 91,20 MHz vanuit Oss. Al deze zenders werden aangestuurd via straalverbindingen, waardoor de studio niet gevonden is.

De zender in de hoogspanningsmast heeft zeer veel losgemaakt, zoals op diverse websites te lezen was. Op de website www.danceradio992.nl noemen luisteraars het de stunt van de eeuw: "Zoveel zenders tegelijk in de lucht van één piratenstation en ook nog op zulke hoge locaties, waardoor het signaal op sommige dagen zelfs bijna in heel Nederland te horen was". Danceradio 992 vecht hiermee tegen de éénheidsworst die door vele commerciële stations ten gehore gebracht wordt. "Niet dat we wat tegen deze muziek hebben, integendeel, maar waarom allemaal hetzelfde? Een enkele uitzondering daargelaten uiteraard". Het uit de lucht halen van de zenders is dan ook geen reden voor ons om te stoppen met deze dancemuziek. Twee jaar geleden was de zender ook al vanuit de hoogspanningsmast te horen geweest, maar nog nooit was de antenne helemaal bovenin geplaatst. De waarde van de in beslag genomen spullen bedraagt enkele duizenden euro's.

MARC DE HAAN

De Vrolijke Strijders uit Drogeham

Drogeham, een klein dorpje, ligt in Friesland, even ten oosten van de hoofdstad Leeuwarden. Ik had er eerlijk gezegd nog nooit van gehoord, maar een blik op de atlas en wat googelen gaf uitkomst. In Drogeham wordt eens per jaar rond de kerstdagen uitgezonden en hoe! 'De vrolijke strijders', zo heet de tijdelijk gelicenceerde 'piratenzender'. Het station was op zaterdag 23 december van het afgelopen jaar vrolijk aan het uitzenden op de 94.40 van de FM-band. Maar liefst 6 richtingantennes deden hun werk op de 65 meter hoge zendmast. Het resultaat was een stortvloed aan verzoekjes die via ondermeer sms'jes binnenkwamen. 's Avonds stond er op het erf opeens een witte auto van het Agentschap Telecom uit Groningen voor de deur van de uitzendlocatie.

Geen inbeslagname, gelukkig niet, want de Vrolijke Strijders hadden keurig een licentie voor de kerstdagen aangevraagd en gekregen, echter voor de 106.5 FM. De twee heren van het Agentschap Telecom en een persoon van de gemeente kwamen de studio en de mast bekijken. Ook werden er veel foto's gemaakt. Van

officiële zijde kwamen wat op- en aanmerkingen over de mast. Die moest namelijk extra verstevigd worden door middel van extra tuidraden en verankering van de stelcon platen. Koortsachtig werd door de medewerkers van het station gewerkt om alles voor de herkeuring voor half drie 's middags klaar te krijgen.

Rond vier uur kwam inderdaad de witte auto weer aanrijden. Men werd begeleid door een aantal medewerkers van de brandweer, die de veiligheid van het feestterrein inspecteerde. Nadat de heren de brandveiligheid hadden geïnspecteerd en goed bevonden hadden, kon het feest echt beginnen. De artiesten, die optraden, werden tevens live uitgezonden. Een handicap was even dat tijdens de uitzendingen van frequentie gewisseld moest worden en het duurde even voordat alle luisteraars hun toestel hadden afgestemd op de 106.5 van de FM-band. Het vermogen van de zender moest naar beneden worden bijgesteld. Het station heeft via het Fries Dagblad en het blad Actief een flinke promotie gekregen. Op 30 december 2006 werd nog een feestavond georganiseerd met live artiesten.

Toen voltrok zich in de nacht van 30 op 31 december het noodlot. Rond middernacht werd het station gebeld met de vraag waarom de zender uitstond. In de studio had men niets gemerkt, maar toen men naar buiten keek overzag men de ramp: de mast lag compleet gestrekt. Buiten gierde namelijk een storm als nooit tevoren. Hiermee kwam helaas aan een goed particulier initiatief een eind.

Maar… niet getreurd. Men heeft nu een jaar de tijd om een nog steviger mast te bouwen. Rond Kerst 2007 kan het spel weer beginnen.

ROB OLTHOF

Prijzen internetradio's zullen volgens verwachting drastisch zakken

In Engeland is de verwachting dat tegen het einde van dit jaar de prijs van draadloze internetradio-ontvangers zal zijn gedaald naar rond de 40 Pond. Nog deze maand zullen twee nieuwe modellen op de markt worden gebracht, van de fabrikant Wi-Fi. Op twee eenvoudige batterijen kunnen de radio's probleemloos honderden internetstations ontvangen. Een LCD-scherm toont trouwens uitgebreide gegevens inzake het ontvangen station. Modellen van internetontvanger die momenteel in Engeland te koop zijn, liggen qua prijs rond de 200 Pond en hebben niet de technische mogelijkheden van de nieuwere modellen.

2010 het jaar?

De leiding van de BBC is met een vertegenwoordiging van de ILR overeengekomen te streven de analoge radio-uitzendingen in de loop van 2010 tot een einde te laten komen. Eerder, in oktober vorig jaar, werd er een ruimer termijn genoemd. Toen stelde men tussen 2010 en 2015 over te gaan tot totale digitalisering en uitschakeling van alle analoge zenders. De BBC wil er in samenwerking naar streven dat alle regulaties tegen die tijd zijn geregeld. Een vertegenwoordiger van Digital One heeft echter verklaard dat de bekendmaking van de BBC van 2010 wel heel voorbarig is en men zelf blijft bij het streefjaar 2015. Men denkt daarbij vooral aan de vijf miljoen luisteraars die vooral via de middengolf de programma's van BBC Five Live, TalkSport en Virgin beluisteren. Die ziet men geen snelle overstap maken en een digitale ontvanger aanschaffen.

REDACTIE RADIO NEWS

Elektronische versie van publicatie

Radio World is een Amerikaans initiatief dat reeds vele jaren diverse tijdschriften op de markt brengt die vooral de techneuten van het medium aanspreken. Maar de redactie schuwt ook het nieuws uit de radio-industrie niet, net zomin ontbreekt de informatie over o.a. management en nieuwe apparatuur. Omdat men er net zo goed informatie wordt opgenomen over FM en AM, en DAB is Radio World voor de meer modale 'radiogebruiker', eveneens bijzonder boeiend. Heel vaak is er een schat aan informatie uit deze bladen te halen. De uitgaven zijn niet louter op de Verenigde Staten gericht, er zijn ook publicatie voor Europa, het Midden Oosten, Afrika, Azië, Canada, Zuid- en Centraal Amerika. Er is zelfs een Franstalige editie die uiteraard Frankrijk bekijkt, maar ook aandacht heeft voor bv. België en Zwitserland. Zolang er maar Frans gepraat wordt.

Multimediale onderneming

Radio World evolueerde de voorbije decennia van een zeer gewaardeerd tijdschrift tot een multimediale onderneming die onlangs gestart is met de langverwachte digitale uitgave. Het blad lezen op de computer of laptop, is een feit. Ook deze edities bevatten alle mogelijke items van de gekende gedrukte uitgave. Bovendien krijgt de lezer er heel wat clickable webadressen bovenop. Het mooiste aan dit hele verhaal is uiteraard het feit dat Radio World gratis is, voor zover je kan bewijzen dat je werkzaam bent in de branche. Niet enkel de digitale versie valt voor niks in jouw mailbox, wie de papieren editie prefereert, krijgt die via z'n lokale postbode net zo goed gratis thuis bezorgd. Onze man Hans Knot is al 15 jaar correspondent Benelux voor dit tijdschrift over radio, met de grootste oplage ter wereld.
www.radioworld.com

JAN HENDRIK KRUIDENIER

NIEUWS UIT BELGIË

Uitstel

Bij de medewerkers van het Vlaamse Radio 1 is het weer wat rustiger ademhalen geworden. De grote vernieuwing die was aangekondigd voor 2 april, geïnspireerd door dalende marktaandelen van de voorbije metingen, is uitgesteld tot na de zomer. Vooral de komende verkiezingen van 10 juni zitten de grote reorganisatie in de weg. Alle middelen en mensen worden even ingezet om de Belgen te begeleiden in hun (juiste) keuzes. Met als gevolg dat de programma's sowieso aangepast moeten worden. Vlak na het politieke gekrakeel dat alle aandacht zal opeisen, komt dan de vakantieperiode. Ook al geen periode om nieuwe en definitieve wijzigingen in te voeren. Maar ook de vergaande hervormingen aan de top van de VRT, spelen een rol in deze verdaging. Momenteel worden de directies van radio en televisie helemaal hervormd. Kortom, alweer een goede reden om het restylen van het eerste radionet op te schorten. En tenslotte, maar dat is enkel *'van horen zeggen'*, zou het restylen van Radio 1 eigenlijk niet zo vlot gaan. Teveel ideeën, teveel meningen, teveel van alles. En omgekeerd ook, te weinig nieuwe ideeën, te weinig doorslaggevende meningen, te weinig van alles dus.

REDACTIE RADIOVISIE

De landpiraten van toen (3)

Eerder hadden we al een aantal terugblikken op de landpiraten in de jaren zestig als het ging om Amsterdam en omgeving, maar ook de terugblikken van Ad Roberts op zijn belevenissen waarbij hij vanuit Friesland regelmatig per trein naar het westen ging om wekelijks een paar programma's illegaal te presenteren in Amsterdam. Met bepaalde regelmaat komen de herinneringen voorbij en dit keer gaan we dankzij Paul Peters, die in de jaren tachtig en negentig bij tal van illegale radiostations in België en Nederland actief was en zelfs internationaal zijn schreden maakte, terug naar een station in het landelijke Groningen. Het station kun je bestempelen als 'niet het genre dat Paul Peters en ik persoonlijk voorstonden.' Het speelde zich allemaal af medio zeventiger jaren en dat gedurende een aantal jaren dat de piraat Radio Smokie op onregelmatige tijden vele uren 'radio' vulde vanuit een locatie in het Groningse Ten Boer. Via de middengolf gooide een man krachtige kreten de ether in: "Hallo, hallo, hier is Smokie, de internationale etherpiraat. Radio Smokie zal u de komende uren voorzien van gezellige Hollandse muziekjes.' Waren er in de begin jaren zeventig tal van piratenzenders via de middengolf actief in de provincie Groningen, medio de jaren zeventig was het aantal aanzienlijk afgenomen en bovendien was men bij lange na niet zo regelmatig meer in de ether te horen. Waarom opeens minder etherruimte gevuld met de muziek die elders toch helemaal niet werd gehoord op de radio?

De gemeentepolitie van Bedum, een gemeente die rijk was aan diverse piratenstations, had er in die tijd wel een verklaring voor: 'Een goede controle in samenhang met een degelijke voorlichting hebben de amateurs (niet te verwarren met de legale zendamateurs) doen inzien dat zij op het verkeerde pad waren. Het zenden is een mooie hobby, maar het is zeker ontoelaatbaar als etherpiraten anderen in hun, vaak belangrijke werk, storen. Ontzettend veel diensten zijn namelijk afhankelijk van goede radioverbindingen.' Het waren vooral de in Groninger kringen genaamde 'Bokkeblaadjes' ofwel huis aan huisbladen die vaak aandacht besteedden aan de piratenzenders en dus werd door een journalist van 'Noorderkrantregio' op een dag in 1976 een bezoek gebracht aan de superpiraat in Ten Boer, dit om de lezer iets meer te vertellen over de man achter Radio Smokie, die ze zo veelvuldig via hun radio hadden beluisterd.

Al vrij snel werd het de betreffende journalist duidelijk echt te maken te hebben met een landpiraat want rijdende naar de woning, zoals aangegeven door Smokie, toornden hoog boven het woonhuis de zendmasten. Maar hijzelf had een andere verklaring: "Ik ben dan wel etherpiraat, maar beslist niet onbekend. De politie weet waar ik woon, de PTT weet waar ik zit en je mag mijn naam dan ook best in de krant zetten en er bijzetten dat ik in Ten Boer woon.' De stem van de man achter Radio Smokie was inderdaad een vertrouwd geluid in vele gezinnen binnen de regio en in 1975, toen hij nog regelmatig in de ether was, was het iedere zondagmorgen raak want dan bracht hij een verzoekplatenprogramma waarop gemiddeld 120 verzoekjes per week binnen kwamen. Zelfs leek de illegale piraat belangrijker dan de dominee want Smokie stelde: "Ik

'We zoeken collectanten!'

'Helpt u mee met onze jaarlijkse collecte? Dit keer van 4 tot en met 9 juni 2007. Dan gaan we weer alles op alles zetten om zoveel mogelijk geld op te halen voor 120.000 mensen met epilepsie. Wilt u helpen? Een paar uurtjes maar. Ik weet zeker dat al die mensen met epilepsie u heel dankbaar zullen zijn. Net als ik. Alvast bedankt!' **Bel 030 63 440 63**

Laat ze niet vallen

Nationaal Epilepsie Fonds
De Macht van het Kleine

Postbus 270 - 3990 GB HOUTEN - Giro 222111 - www.epilepsie.nl

heb gehoord dat er zelfs mensen uit de kerk blijven om mijn programma te kunnen beluisteren. De verzoekjes komen zelfs van buiten de provincie." Dan is ook meteen duidelijk voor de huidige lezer waarom statements via de ether gingen dat het ging om de internationale uitzendingen van Radio Smokie, immers af en toe kwam er een verzoek uit het aanliggende Ost Friesland als wel uit Friesland – dat voor vele Groningers ook als een apart volk wordt gezien.

Rond die tijd waren er op diverse plekken in de provincie Groningen niet alleen restanten te zien van de 'Hou em in de lucht' sticker actie van RNI en de demonstratiestickers van Radio Veronica maar ook stickers voor 'Radio Smokie de Internationale Radiopyromaan'. Vol trots bewaarde Smokie terecht in een oude schoenendoos zijn ontvangstrapporten die uit voor hem verre landen kwamen waaronder veel uit Scandinavië en het voormalige Joegoslavië. En het gegeven dat Smokie, maar ook andere piratenzenders berichten uit andere landen kregen, maakte ze enorm trots maar tegelijkertijd sterk om door te gaan en alle wettige regels te blijven overtreden. Of een verblijf in de strafgevangenis Veenhuizen er aan vast zat, maakte hen in die tijd niet zoveel uit, immers waren er 'geloofsgenoten' te vinden in de vorm van andere zendpiraten die elders in het land dezelfde illegale radiohobby bedreven.

Natuurlijk, en dat zagen we eerder in een publicatie inzake de landpiraten in de Achterhoek en op de Veluwe, geschreven door Aart Veldman, zaten er destijds – trouwens heden ten dage nog veel meer – enorme risico's achter het runnen van een illegale zender. Politie en RCD waren enorm scherp en werkten vaak nauw samen om de storingen zoveel mogelijk te voorkomen. Smokie, die getrouwd was en voorzien was van een eerlijk inkomen door full time te werken, stelde destijds: "De etherpiraterij is een echte hobby van mij, maar blijft natuurlijk een linke zaak. Het blijft altijd de vraag of ze me te pakken krijgen of ik ze net te slim af ben. Ik balanceer dan ook op het randje van wat wel en wat net niet mag en ik kan je wel stellen dat wij als echte etherpiraten piraat zijn omdat het gewoon niet mag. Hetgeen wij doen staat gewoon gelijk met het door velen geliefde stropen, ook dat mag niet en maakt het allemaal spannend. En eigenlijk probeerde Smokie destijds te stellen dat het duidelijk over het randje was, hetgeen hij met zijn uitzendingen veroorzaakte.

Wat zoals zo vaak in de jaren zeventig, maar zeker ook in de 21ste eeuw, werd gehoord is dat er via de radio, en toen zeker via Hilversum 3, weinig tot geen aandacht werd besteed aan de Nederlandstalige muziek. Wel dient er dan wijselijk bij vermeld te worden dat met 'Nederlandstalige muziek' door de etherpiraten als wel de luisteraanhang de Nederlandstalige smartlappen en meezingmuziek werd bedoeld. Smokie destijds over de inhoud van de programma's van Hilversum 3: "Veel van mijn luisteraars begrijpen de muziek niet die daar wordt gedraaid en luisteren naar mij omdat ze daar wel datgene horen dat goed in het gehoor ligt. Bovendien wil men gewoon een presentator die ze in het Gronings toespreekt.

In de tijd dat het interview met Smokie plaatsvond en waarvan flarden in dit verhaal zijn terug te vinden, was 'Smokie' al vier keer in aanraking gekomen met de autoriteiten. In Ten Boer was hij dan ook regelmatig het gesprek van de week. Hijzelf vond de contacten met de agenten van de gemeentepolitie in Bedum en de afvaardiging van de toenmalige Radio Controle Dienst goed te noemen, hoewel hij wel één keer volgens de wetgeving veel te ver was gegaan en dus werd verwezen naar een tijdje 'zitten' in de strafgevangenis in het landelijke Drentse Veenhuizen.

Laten we eens met Smokie teruggaan naar die dagen van weleer en hem het verhaal laten vertellen dat voorafging aan het verblijf in de strafgevangenis in het gelijknamige Drentse Veenhuizen: "Ik zat op mijn gewone plaats achter het raam toen ik met het uitzenden bezig was en plotseling, zonder dat ik het me erg bewust was, stonden de heren van de Radio Controle Dienst me voor de neus. Regionaal gezien was opsporingsambtenaar Van der Werff het opperhoofd en ik heb hem een kop koffie aangeboden en ben verder kalm gebleven. Binnen de kortst mogelijke tijd had ik trouwens alweer de beschikking over een nieuwe zender, waarmee ik de ether bestormde."

Een andere keer, zo vertelt de overlevering, ging het wel heftiger voor Smokie, want aanhangers van zijn uitzendingen weten nu nog te vertellen dat het leek of de Tweede Wereldoorlog in gedachten terugkeerde toen liefst 13 politieagenten zijn huis bestormden en hij, hoewel vergeefs, probeerde het huis te verlaten om de hermandad te ontvluchten. Via een dakraam dacht Smokie het blauwe geweld voor gezien te houden, maar vergeefs want op de hoeken van de straat was de politie andermaal aanwezig en konden de luisteraars van Smokie zich realiseren dat het tijd was om een andere etherpiraat een tijdje te aanbidden en bovendien een ansichtkaart te sturen naar 'Smokie Veenhuizen'. Geheid dat moedertje Post het poststuk liet aankomen!'

HANS KNOT

Een ontmoeting na jaren met Harry Knipschild

Alweer een aantal maanden geleden op maandagavond 11 december 2006 had Bert Bossink na 37 jaar een zeer boeiende ontmoeting met Harry Knipschild. Bert verhaalt erover.

Harry was ontzettend enthousiast dat we door het slechte weer helemaal naar Weert waren gekomen om zijn lezing bij te wonen. Harry is een boeiend verteller en gaf een zeer enthousiaste lezing over zijn boek over 'Bisschop Hamer', die in 1900 in China tijdens de Bokseropstand werd vermoord. Omdat ik altijd een dikke 10 voor geschiedenis had op school en me dat vak altijd interesseerde hebben Bep en ik met belangstelling naar zijn betoog geluisterd. Hij was af en toe behoorlijk cy-

Brief uit 1967 van Harry Knipschild aan Bert Bossink

nisch tegenover de Rooms-katholieke kerk. Dat zijn wij dus ook want, hoewel ik wel katholiek opgevoed ben, heb ik me in 1966 ook afgekeerd van de leer van Rome maar geloof nog wel in God. 150 jaar geleden probeerden de missionarissen ook iedereen tot het Rooms-katholieke geloof te bekeren en armen kregen te eten, kregen kleding en onderdak. Dit echter onder de strenge voorwaarde dat men zich liet dopen tot het katholieke geloof. Deed je dat niet dan kon je verrekken en stierf je, mits je niet door een ander werd verzorgd, gewoon van de honger. Harry vergeleek het 150 jaar later met de Islam, de geloofsgemeenschap die ook iedereen helpt mits je maar Islamiet wordt. Dan krijg je ook van hun te eten en verdere verzorging. Dus in principe deden de mensen binnen de Rooms-katholieke kerk precies hetzelfde als nu de belevers van de Islam doen!

In het gesprek van man tot man vertelde Harry Knipschild nog iets over een speciale ontmoeting uit de tijd dat hij directeur was geworden van Polydor en de Hepstars had ontdekt voor Nederland. De manager (die later ook de manager van ABBA werd en ondermeer het nummer 'Rocking Billy' voor Ria Valk schreef) kwam in 1968 bij hem en vroeg of ze interesse hadden voor begeleiding van de Hepstars en de verspreiding van hun platen in Nederland. De Hepstars hadden toen met Benny Anderson een hit via het nummer 'Sunny girl', maar ook een succesje met het nummer 'Music Box'. Harry Knipschild heeft toen zijn best gedaan en heeft de groep door de flinke promotie van ondermeer Radio Veronica de groep aan die twee hits kunnen helpen.

Harry stond ook achter de schermen als rechterhand van Willem Duys en zijn programma 'Voor de vuist weg' bij de AVRO tv en besliste wekelijks met Willem Duys welke groepen van het Polydor label (en eerder van Negram Delta, Iramac en Artone, waar Knipschild toen labelmanager van was) op de televisie mochten komen om op treden in het AVRO programma. Met Joost den Draayer moest Harry overleggen welke platen eens flink gedraaid zouden worden op Veronica. Toen de periode dat de Hepstars hits hadden bijna voorbij was, en de groep bijna uit elkaar lag zou er een single met de titel 'Save your heart for me' uitgebracht worden. Het nummer was trouwens een cover van een hit van de Amerikaanse formatie Gary Lewis and the Playboys. Voor de B-kant van de single vroegen de groepsleden Harry Knipschild om hulp. De manager van de groep leek het een leuk idee om een door een Nederlander geschreven nummer op te nemen en of Harry dat niet voor ze kon gaan schrijven. Harry zei toen dat hij geen muziekteksten kon schrijven, maar dat zijn broer Paul Knipschild dat wel kon. Harry's broer ging aan het werk en schreef het liedje "Aldus mijn horoscoop' vertaald uit een Engelstalige song van E.Mc. Cordy. Het kwam op die manier terecht op Olga Records SOH 32 B.

Knipschild van Negram naar Iramac

Maar de platenmaatschappij was bijna failliet en er zijn maar een paar honderd singles van dit Hepstars nummer op de markt gebracht. Harry wist niet eens meer of deze single ooit wel officieel is uitgebracht. Dat is dus wel het geval hoewel in een zeer kleine oplage en daarna is het Olga label failliet verklaard. Polydor bracht later nog eens een Greatest Hits LP van The Hepstars uit, maar die platenmaatschappij kon helaas niet beschikken over de band van het door Paul Knipschild geschreven Hepstars nummer 'Aldus mijn horoscoop', zodat dit een zeer zeldzame single is geworden.Thuis heb ik twee dagen gezocht tussen mijn 18.000 singles en vond deze plaat terug in een doos collector's records en rare items. Deze plaat was eigendom van mijn ex-vrouw Marianne en zo ik herinner heeft ze die single ooit in de opruiming gekocht!

Harry is ook een zeer goede platenproducer

geweest getuige de zeer mooie LP 'The Dutch Bluegrass Boys' (Starday-Relax 30.857) die heden ten dag heel zeldzaam is en de eerste Bluegrass LP was, geproduceerd in Nederland. Deze LP maakte destijds ook zeer grote indruk in de USA en er verschenen verschillende recensies in Amerikaanse Country bladen! Harry heeft toen echt vakwerk afgeleverd op C & W gebied en de LP is nog steeds een juweeltje. Ik heb hem gisteren nog eens afgedraaid. Piet Muys heeft zelfs op zijn diverse sites nog leuke dingen staan over ondermeer The Dutch Bluegrass Boys, waar ik ook aan bij heb gedragen. Voor het geval je het niet meer weet: The Dutch Bluegrass Boys kwamen voort uit de restanten van the Lighttown Skiffle Group. De groep uit Eindhoven stond destijds onder leiding van Ibe Hundling. Het nummer 'Troela Troela' was begin jaren zestig een aardig hitje op het Fontana platenlabel. Ook in Duitsland werd het nummer in 1962 nog uitgebracht op Imperial.

SOUL SOUND

HOT 12

Maar er is meer te zeggen over Harry Knipschild als muzieksamensteller. Ik heb mijn LP-archief even nagekeken en kwam tot verschillende door hem samengestelde LP's voor Iramac. Iramac had ook een speciaal Soul Label 'Soul Sound'. In mei 1967 kwam er een LP uit op dit label samengesteld door Harry Knipschild getiteld 'Hot 12' (Soul Sound 30.008) en deze LP bevat wel zeer moeilijk te verkrijgen USA Soul & R & B singles, die daar terug te vinden zijn op o.a. het Modern label en het Kent label & Modern label. Met artiesten zoals Ike and Tina Turner, BB King, maar ook

Harry Knipschild (l) en Paul Simon

Little Richard. Ondermeer de Radio London Fab 40 hit 'Holy Mackarel' het nummer 'I'm back' van deze zanger; een single die ik niet alleen op Radio London maar ook op Radio 227 voorbij hoorde komen.

Zoals je ziet heb ik een paar 'knipsels' meegestuurd inzake het artistieke werk van Knipschild destijds. Het duurde uren voordat ik een foto van Harry kon vinden uit die tijd maar er kwam toch een zeer aardige foto van Harry Knipschild tevoorschijn samen met Paul Simon. Deze scan komt uit de 'Teenbeat' van februari 1966 en Simon & Garfunkel waren voor het eerst in Nederland voor het concert in 'De Waag' in Haarlem, waar ze hun allereerste televisieoptreden in Nederland gaven. Ik denk dat het omstreeks januari 1966 moet zijn geweest. Dit concert heb ik toen ook nog gezien op de televisie en was destijds een sensatie te noemen. Jaren later heeft men de clip van het nummer 'The Sound of Silence' uit deze show nog eens gebruikt voor een uitzending van Veronica en nog wat andere stations om het Simon and Garfunkel nog eens te laten zien. Maar ook Homeward Bound uit het concert is later nog wel weer eens uitgezonden. Toen we Harry Knipschild ontmoet hadden, had hij het nog over deze geweldige show en de indruk die Paul Simon op hem maakte was hij nog steeds niet vergeten.

Er zijn maar heel weinig foto's van Harry Knipschild beschikbaar, hij was toen nogal zeer bescheiden en vond het niet zo nodig op de foto te gaan met de artiesten die hij toen ontmoette. In 'Hitweek' stond ook nog een foto maar die was erg slecht. Ik vond ook nog een bericht uit Beatkrant 'Kink' waarin vermeld staat dat Harry Knipschild overstapte van de platenmaatschappij Negram-Delta naar Iramac. Ook heb ik met Harry Knipschild afgesproken dat hij met zijn vrouw een hele dag bij ons langs zal komen en dan gaan we wat dingen uit zijn verleden doornemen. Ik hem al verteld dat ik graag een boek wil schrijven over de herinneringen van ex-Veronica medewerker en muziekjournalist Harry Knipschild. Dus wie weet komt er nog een vervolg op deze korte herinnering. Ja, ik heb veel goede herinneringen aan Harry Knipschild en heb veel van hem geleerd in mijn jonge jaren tussen 1963 en1969. Toen ik voor het eerst over muziek begon te schrijven had ik al contact met hem. Ook Harry maakte wel eens wat fouten in zijn artikelen en gaf dan ook eerlijk toe dat hij dat ook niet wist!'

BERT BOSSINK

Kapitaalvernietiging

Rob Olthof stuurde ons begin januari het volgende verhaal waarvan een deel gericht is op het Radiodag Gebeuren in november 2006. Door een enorme hoeveelheid aan artikelen, die ter publicatie lag, is dit artikel blijven liggen tot de uitgave van de maand april. Hierdoor lijkt het verhaal deels verouderd, waarvoor onze excuses. Maar laten we zien wat Rob heeft te melden.

'De telefoon ging. U spreekt met Kevin, ik wil u iets vragen. Ik ben bezig met een scriptie over de geschiedenis van de zeezenders en ik heb wat vragen. Komt het nu uit? Ga je gang, Kevin, zei ik. Weet u wat ik niet snap? De Norderney verdween op 31 augustus 1974 uit de ether en bleef liggen tot medio augustus 1975. De reden is duidelijk want de organisatie voortgekomen uit het voormalige Radio Veronica wilde aan land als VOO en dat kon alleen door 'chantage' en dus was het laten liggen van het voormalige zendschip de beste methode om in geval van weigering door de autoriteiten wederom in de ether komen via de zeezender methode. Ik knikte instemmend. Maar dan, vervolgde Kevin. Veronica werd aspirant omroep, het zendschip werd de haven van Amsterdam binnengesleept, en de zenders werden eruit gehaald. Tot zover, dat kan ik alles vatten, want de overheid eiste dat dit zou gebeuren. Echter, toen er geen zender meer aan boord stond, was het volgens de wet geen zendschip meer. Waarom heeft Bull Verweij, of zijn broer, daarna het schip zonder zender niet aan bijvoorbeeld de organisatie achter Radio Mi Amigo verkocht? Die zaten toch op een boot, die zo lek als een mandje was!

Rob: Kevin, je slaat de spijker op zijn kop. Ik heb me dat ook al een aantal keren afgevraagd en op de man af gevraagd aan Bull waarom dat niet gebeurde. Daar heb ik echter geen duidelijk antwoord op gekregen. Bij mijn bezoekjes aan Bull heb ik het een aantal malen gevraagd, maar een duidelijk antwoord heb ik nooit gekregen. Kevin vervolgde: Ronan O'Rahilly, directeur van Radio Caroline en goeddeels eigenaar van de MV Mi Amigo, wist ook dat het zendschip zo lek was als een mandje. Ook hij had in 1975 de Norderney van Radio Veronica kunnen kopen. Rob: Aan boord van de Norderney was er, volgens mij, weinig ruimte om een 50 KW zender te plaatsen.

Kevin: Maar, de gebroeders Wijsmuller besloten de Fredericia en de Mi Amigo in verband met wanbetaling naar Nederland te slepen. Wat doen die druiloren? Ze slepen beide schepen de haven van Amsterdam binnen. Wat ze hadden moeten doen was de beide zendschepen voor Scheveningen voor anker te leggen. Daarna was het beste geweest contact te zoeken met de diverse platenmaatschappijen in Nederland en de diverse mensen binnen de omroep en reclamewereld. Vervolgens de zender aanzetten en men had daarna een flinke concurrentie voor Radio Veronica kunnen zijn.

Rob: Daar heb je een punt. Ik heb me dat ook al zovaak afgevraagd waarom ze de radioschepen naar binnen haalden. Het is hetzelfde dat je een fraaie auto, die goed in de lak zit, naar de autosloop brengt. Vreemd genoeg heeft nooit iemand zich hierover geuit. Kevin: hetzelfde gebeurde met de MV Galaxy, het zendschip van Radio London die de haven van Hamburg werd binnengevaren en nooit meer als zendschip daadwerkelijk zou worden gebruikt. Dit ondanks plannen te gebruiken voor de eerste start van Radio Nordsea International. Trouwens, ik heb nog een laatste vraag: wat deden Meister en Bollier hier eigenlijk voor de Nederlandse kust? Ze hadden een kleurrijk schip, een middengolfzender, korte golfzender en bovendien ook nog een zender die actief was via de FM. Wat ze niet hadden was een reclamekantoor en reclamelopers. Destijds gingen geruchten over eventuele spionage contacten die in verband werden gebracht met de regering in het toenmalige Oost-Duitsland. Kan dat de reden zijn dat ze zich dus niet druk maakten over eventuele reclame inkomsten?

Rob: goed punt, Kevin. Ik heb mij dit ook al dikwijls afgevraagd. Laatst was er nog een vriend van Hans Knot bij mij langs en die stelde die vraag ook al. Vreemd genoeg lees je in de nieuwsgroep zeezenders alleen maar slappe verhalen, maar vragen over dit soort hele vreemde dingen lees je er niet. Mag ik jou nou een vraag stellen?

Kevin: Ga je gang. Rob. Ik vind dat je erg veel weet van dit wereldje voor een 17-jarige. Is jouw broer of vader soms erg geïnteresseerd in de geschiedenis van de zeezenders?

Kevin: Mijn vader werkt voor de overheid. Hij heeft diverse boeken over dit onderwerp. Je vindt hem niet terug in je bestand omdat hij via, via bestelt en hij wordt geacht geen interesse te hebben in deze hobby. Rob: Kent jouw vader een zekere Roumen? Kevin: geen commentaar. Rob: ik hoop je eens te spreken op de volgende radiodag. Kevin: Mijn vader en ik zullen er zeker weer zijn. Daarna werd de verbinding verbroken. Een merkwaardig telefoontje.

De Radiodag 2006, waar ik toch even op wil terugkeren, is een heel gedenkwaardige dag geworden. Aan

de ene kant omdat het interview met 'Meneer de Groot' lachen, gieren en brullen was en een hoogtepunt voor velen is geweest, en aan de andere kant omdat de zaal muisstil was bij de prachtige dia's die vertoond werden over de geschiedenis van de Voice of Peace. Iedereen dacht bij zichzelf: 'Was het zendschip van de VOP er nu maar in het Midden Oosten, waar de politieke situatie al sinds mensenheugenis in de kranten een belangrijke plaats inneemt. Diverse deejays en technici kwamen aan het woord en er werd ook nog een stukje vertoond van die prachtige VOP film uit Engeland. Onder de gasten was er een deejay met een heel grote cowboy hoed op: bij zijn binnenkomst dacht ik nog even dat McCloud (de helaas overleden acteur en zanger Dennis Weaver) binnenkwam. Die deejay heet Don Stevens. Don Stevens werkte op de VOP en vroeger ook op Radio Caroline. Don Stevens zat ook in het VOP panel vooraan op het toneel. Eerder op de middag kwam een cameraploeg van de Israëlische televisie op bezoek. Ondermeer werd Don geïnterviewd en dat interview werd later ook op sommige Amerikaanse televisiestations uitgezonden. Don had in het verleden een korte relatie met een vrouw en, laat nu die vrouw dat interview zien. Zij nam contact op met de Israëlische televisie en vervolgens werd Hans Knot benaderd voor een contactadres. Niet uren daarna kwam een verrassende e-mail van Don gericht aan Hans Knot waarin Stevens vertelde dat hij vader is van een voor hem nog vaag bekende dochter (foto) en drie voor hem tot op dat moment onbekende kleinkinderen. In een e-mail zagen we de foto's van moeder en dochter. Beiden kunnen zo als omroepster op de televisie. Adembenemend! Maar ook ongelooflijk dat Hans Knot via het plan een boek ter schrijven over de VOP, vanaf de MV Cito – het schip waarop hij zijn voetstappen eerder neerzette dan koper Abe Nathan, en het bezoek van de Israëlische televisie, een vader, moeder, dochter en drie kleinkinderen spoedig bijeen brengt in Israël. Reden genoeg voor u de lezer spoedig het boek Memories of the Voice of Peace and the Humanitarian Work of Abe Nathan te bestellen bij SMC. 252 pagina's vol herinneringen en bovendien een foto-cd gratis uit het privé archief van Nathan en zijn familie.

ROB OLTHOF

In de namiddag van 11 april was het dan eindelijk zover: de presentatie van Het Tunes Boek, van Jelle Boonstra en Benno Roozen. Een boek uitgegeven door Nijgh & Van Ditmar en het enige boek dat er wereldwijd over het onderwerp 'herkenningsmelodieën voor jingles en tunes op de Nederlandse radio' werd geschreven, nee nog sterker ooit over tunes op de radio werd geschreven. Roozen en Boonstra hebben immens hard gewerkt om te komen tot een prachtig overzicht van duizenden tunes ooit op de radio gebruikt, te beginnen in 1919. Een select gevarieerd gezelschap was uitgenodigd de doop van het boek, in het nieuwe gebouw van het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid, bij te wonen. De eerste indruk van het boek werd al snel door de aanwezigen tot zich genomen waarna een bekend drietal, Ferry Maat, Frits Spits en Felix Meurders mocht strijden om de eer van ultieme deejaykenner als het gaat om de tune. Een uur lang

Foto boven: (vlnr) Frits Spits, Felix Meurders en Jelle Boonstra bekijken het Tunes Boek © Martin van der Ven
Foto onder: Benno Roozen (l) en Ferry Maat © Martin van der Ven

werden ze via geluid en vragenstelling beproefd, hetgeen een duidelijke overwinning opleverde voor Ferry Maat. Uiteraard werd Het Tunes Boek ten doop gehouden met een aansluitende borrel. Martin van der Ven maakte de foto's voor u.

Boekrecensies

DIT WAS VERONICA, GESCHIEDENIS VAN EEN PIRAAT

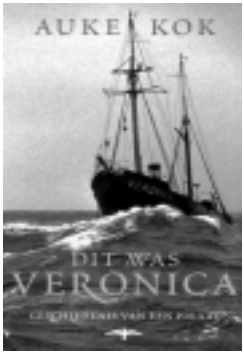

Amsterdam,Thomas Rap, 2007.
367 pagina's; geïllustreerd
ISBN 978 90 60056221
NUR 301
Verkoopprijs 19.90 Euro

Bij de schrijver van het boek 'Dit was Veronica, geschiedenis van een piraat', Auke Kok (1956) ontstond in 1973 het idee een opstel te schrijven over de zaken rond de demonstratie, die op 18 april werd gehouden in Den Haag. Dit als een groots protest tegen de plannen van de Nederlandse overheid via een wetgeving een einde te maken aan de ontzettend populaire uitzendingen van het radiostation Veronica. Het station dat vanaf een schip in internationale wateren haar signalen naar de miljoenen luisteraars in ons land verspreidde. Kok was het al vroeg duidelijk gemaakt dat je moest schrijven over een onderwerp waarvan je verstand had. Het opstel kwam er en werd voorgelegd aan de leraar op het Atheneum klas 4 en het verhaal is Auke altijd bijgebleven. Maar helaas in geschrift verdwenen tijdens de één of andere verhuizing. En dus besloot Auke Kok, drie decennia later, andermaal te duiken in de roemruchtige geschiedenis van de zeezender Radio Veronica om het verhaal op een totaal andere manier neer te zetten dan in voorgaande publicaties over dit onderwerp is gebeurd.

Rode draad is de techniek van interviewen, die Kok heeft toegepast, waarbij de verhalen naar bovenkomen, verteld drie decennia na de daadwerkelijke gebeurtenissen. Gevolg: de verhalen worden gemakkelijker verteld dan destijds. Natuurlijk blijft de sfeer van de onderlinge vriendschappen binnen het Veronicateam overeind staan; maar hier en daar in het verhaal wordt de één door de ander zeker niet gespaard.

Als auteur van de vijf delen over de geschiedenis van Radio Veronica, zoals in de mid jaren negentig van de vorige eeuw zijn gepubliceerd (SMC, Amsterdam), leek het me dan ook zeer moeilijk deze nieuwe publicatie 'Dit was Veronica, geschiedenis van een piraat', met een onafhankelijke blik te recenseren. Immers, in hoeverre kan van de schrijver verwacht worden tot in details de historische waarde van feiten neer te zetten. Ergens lees ik bijvoorbeeld dat het REM-eiland pal voor de kust van Scheveningen lag. Auke Kok was zelf mee op een tocht, een paar jaar geleden en moet gemerkt hebben dat de tocht naar de plek van het eiland ruim anderhalf uur duurde vanuit de haven van hetzelfde Scheveningen. Maar, na het lezen van het boek en de door mij gemaakte aantekeningen zijn details als deze totaal onbelangrijk geworden.

In 'Dit was Veronica, geschiedenis van een piraat' sleept Auke Kok met veel elan en overtuiging je door de roerige jaren zestig en de eerste helft van de jaren zeventig heen; een avontuur over de vrije jongens die iets deden dat écht niet mocht: namelijk uitzendingen verzorgen vanaf een schip. Radio beluisteren veranderde in het positieve vanaf 1965 waarna de radiomakers een eenheid gingen vormen met niet alleen de artiesten – immers ze konden daar financieel op een aantal manieren ook weer beter van worden – maar ook met de vele luisteraars. Het tot één grote warme familie groeien was het resultaat dat leidde tot meer dan 150.000 demonstrerende mensen, voornamelijk jongeren (smalend soms de kinderkruistocht genoemd), in Den Haag in april 1973.

Auke Kok laat in 'Dit was Veronica. Geschiedenis van een piraat' de lezer zeer nabij komen in de manier waarop hij de verhalen van de betrokkenen neerzet. Het was alsof ik de boeken uit mijn eigen jeugd, als 'De Radio Omroepster' van Maxim van Amstel en 'Hier Radio Holland' van W.N. van der Sluys opnieuw in mijn handen had. Boeken die me raakten en keer op keer werden teruggepakt voor gedeeltelijke herlezing. In het geval van deze nieuwe publicatie van Auke Kok, die al eerder zijn sporen verdiende met ondermeer 'Balverliefd; 1974 – Wij waren de besten' en 'Onze Jongens de nieuwe helden van Oranje', trekt hij niet alleen de baby-boomers door de wilde jaren heen om nog eens terug te beleven hoe in die tijd het radiobeluisteren

Auke Kok bij de presentatie van zijn boek © Rob Olthof

V.l.n.r: Jan van Veen, Auke Kok en Willem van Kooten © Rob Olthof

en de gehele sfeer eromheen werd beleefd, maar weet hij ook aan de nieuwe generatie duidelijk te maken dat deze beleving toch een totaal andere was dan die van de huidige I-pod en MP3 generatie.

Auke Kok weet in zijn verhaal hier en daar ook wat speldenprikjes uit te delen en haalt de mythe onderuit dat de Veronica Top 40 een ontdekking van Willem van Kooten was; hij maakt tevens duidelijk dat er wel degelijk restricties waren bij de te draaien muziek (In Lennons 'The Luck of the Irish' werd té veel gevloekt) en dat ook bij Veronica wel aan een lichte vorm van payola werd gedaan. Het betalen voor het draaien van bepaalde muziek gebeurde vanaf één tientje ingesloten in een pakje sigaretten. Maar ook werd er wel degelijk gemanipuleerd met de noteringen in de Top 40, hoewel dit volgens Lex Harding slechts in de onderste regionen zou zijn gebeurd.

Uiteraard wordt uitgebreid ingegaan op de opzet van het radiostation in de begin jaren zestig, waarbij binnen de aandeelhouders er vooral veel zakenlieden gevonden werden binnen de Joodse handelaren, die actief waren in Amsterdam en omgeving. Auke Kok vergeet ook niet af en toe 'een nieuwtje' toe te voegen aan de toch al zo uitgebreide geschiedschrijving inzake Radio Veronica. Hij verhaalt hoe in het voorjaar van 1968 Robbie Dale Radio Caroline heeft ingeruild voor Radio Veronica en als eerste de selfsupporting – het werken zonder technicus – introduceerde bij het station. Maar bovenal komt hij met de informatie dat Robbie zijn liefde vond bij Stella – met wie hij nog steeds zeer gelukkig samen is. De toevoeging dat Stella de zus was van de in Amsterdam befaamde kapper Mario, is een verrassend nieuwtje voor diegene die de geschiedenis van de zeezenders tot in de puntjes volgt. Mario poogde – nadat Manders in 1970 publiciteit had gekregen met een poging tot kaping van het zendschip van RNI – niet veel later zijn naam groter te maken door nogmaals een 'kaping' te proberen waarbij een journalist van de Telegraaf als 'reclamemaker' was meegenomen naar de Noordzee.

Vele meesleurende verhalen trekken je door het boek heen, zoals het ontstaan van het later immens populaire 'Candlelight' van Jan van Veen. Simpel ontstaan nadat Van Veen een aantal biertjes té veel had gedronken en vervolgens uit baldadigheid een gedichtje fluisterend de luisteraar toevertrouwde. Met als gevolg vele brieven, gevolgd weer door honderden en later postzakken vol verzoeken tot het voorlezen van persoonlijke gedichten. Maar ook de latere concurrentie met RNI, ook bekend als Radio Noordzee, wordt niet vermeden. De bomaanslag die in opdracht van lieden in de top van de organisatie van Veronica werd gepleegd op de concurrentie, wordt niet vermeden. Een ander belangrijk aspect in het boek van Auke Kok is dat hij met regelmaat ook de luisteraars en de artiesten over diverse onderwerpen aan het woord laat om op die manier inderdaad te komen tot het beeld van 'wij waren één grote familie'. Een familie die in eerste instantie de grote 'vrolijke' familie was onder leiding van Willem van Kooten, maar jaren later vergroeide tot een 'sentimentele familie', onder leiding van Rob Out. Een programma als 'Het laatste uur' van Radio Veronica, waarnaar anno 2007 sommigen nog met weemoed en verdriet kunnen terugluisteren – is een voorbeeld van oppersentiment. Andere 'familieleden' hadden destijds al afgehaakt om hun plezier elders te vinden op de '220' op de middengolf.

Afsluitend kan gesteld worden het advies te volgen dit boek zondermeer snel te kopen, daar het een aangename aanvulling is op datgene al eerder werd gepubliceerd over de geschiedenis van de zeezender Radio Veronica. Gelukkig ontkracht Auke Kok de ondertitel van zijn boek 'Dit was Veronica, geschiedenis van een piraat' op pagina 24 door te stellen dat de medewerkers van Radio Veronica gelukkig formeel niets illegaals deden.'

HANS KNOT

Auke Kok en Juul Geleick © Jan van Heeren

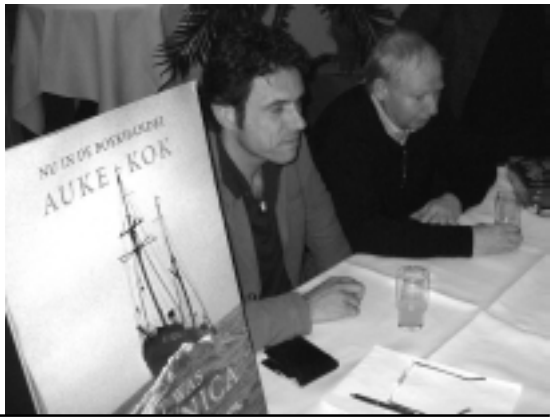

SEAFORT: LEES- EN FOTOBOEK TEGELIJK

Juist voordat we op een korte vakantie zouden gaan viel een pakketje op de mat. Een korte blik leverde de conclusie op dat het boek, me toegestuurd door de uitgeverij Artdata uit Engeland, een must was om mee te nemen in de koffer naar onze vakantiebestemming. Niet alleen om het boek, genaamd '**Seafort' door Stephen Turner,** te lezen maar vooral keer op keer te bekijken. **'Seafort'** vertelt Stephen in de vorm van een dagboek en laat hij ons in prachtige foto's zien wat hij in vijf weken meemaakte tijdens een eenzaam verblijf op Searchlight Tower, een van de torens van Shivering Sands gelegen voor de kust van Kent – in de Theems Monding. Zoals bekend werden de torens in opdracht van de Britse overheid in de Tweede Wereldoorlog gebouwd om vandaar de vijandelijke vliegtuigen te kunnen onderscheppen. Tot diep in de jaren vijftig werd het bezet door troepen van de Britse overheid. In 1964 was het echter het onderkomen van een radiostation Radio Sutch, gevolgd door Radio City. Zogenaamde zeezenders, die vaak ten onrechte in de categorie 'piraten' werden gekwalificeerd.

Stephen Turner had in de afgelopen decennia al vaker de Theemsmonding gefrequenteerd met als doel te werken aan het maken van artistieke fotoreportages. Dit keer, in augustus en september 2006, was het doel te komen tot een fotoserie genomen vanaf het fort. Hiervoor trok hij zich vijf weken lang terug op de toren, voorzien van het nodige voedsel, eenvoudig comfort en een tent om in te kunnen slapen. Het enige contact dat hij dagelijks met het vaste land had was een korte radioverbinding met de hulptroepen.

Het boek geeft een prachtige impressie, via verhaal en foto's, op vooral het binnenste van de toren, waarop Stephen al die tijd verbleef. Oude apparatuur vanuit de tijd van de oorlog, prachtige foto's, genomen door kleine gaatjes, ontstaan door verval van de wanden van het fort. Verder foto's van pin ups geprikt op wanden binnen het verblijf, dode vogels die helaas nooit verder kwamen dan het fort, maar ook opzienbarende kruidenplantjes en een verzoek tot het draaien van de laarzen van Nancy Sinatra en veel, veel meer.

Ik heb altijd ontzettende bewondering gehad voor de mensen die geleefd en gewerkt hebben op de diverse 'forten' in de monding van de Theems. De meeste van hen leefden in groepsverband gedurende een langere periode. Stephen Turner werd door hulptroepen naar het fort gebracht en geheel alleen achtergelaten. Het enige contact was een kort radiocontact per dag. Geheel op jezelf zo'n langere periode door te brengen geeft je, zowel positief als negatief, het menselijk bestaan te beschouwen – hetgeen Turner uitgebreid beschrijft in zijn dagboek. Het resultaat is verbluffend mooi geïllustreerd met prachtige foto's. Hierdoor is het boek niet alleen interessant voor de liefhebber van fotografie, maar zeker ook voor diegene die de geschiedenis van de forten en/of de zeezenders vanaf de forten heeft gevolgd.

Naast het door Stephen Turner geschreven dagboek en de foto's bevat Seafort een transcriptie van een conversatie, die Turner had met Rachel Lichtenstein, maar ook een interessant verhaal 'Boulevard Solitude' door Ian Hunt. In het boek wordt de lezer ook bijgespijkerd over de historie en de bouw van de forten. Zo leerde ik dat er tijdens het verblijf in de Tweede Wereldoorlog er helemaal geen sprake was van radioverbindingen. Nee, de telefoon was het enige contact, verbonden via een mijlen lange kabel met het vaste land.

Interessant in het boek zijn ook de foto's die zijn genomen via de webcam en op die manier kan ook een impressie verkregen worden van hoe Stephen Turner zich 'levende' hield aan boord van het fort.

Het boek 'Seafort' door Stephen Turner bevat 96 pagina's en 70 illustraties in kleur. Het catalogus nummer, om het boek te bestellen, is 14705. De prijs is 12,95 Pond en te bestellen via **www.artdata.co.uk**
Het boek wordt gepubliceerd door Seafort Project. Op hun internetsite is alvast een indruk te krijgen van het werk van Turner: www.seafort.org

HANS KNOT

MUZIEK IN ZWART-WIT

Muziek in zwart-wit, gesprekken met pioniers van de lichte muziek in Nederland
Cor Gout
240 pagina's, illustraties in zwart-wit, gebonden formaat 22x22 cm.
ISBN 90 5994 144 6
Prijs 24,50 Euro
Uitgeverij Aprilis Zaltbommel, 2006

Toen ik eind december het voornoemde boek in prachtige uitvoering in mijn postbus kreeg wist ik, na een tien minuten lang bladeren en het lezen van het voorwoord, dat hier sprake moest zijn van een zeer gedegen werk, geschreven door Cor Gout. **Muziek in Zwart Wit** kun je in een tijdperk terug plaatsen dat Nederland gedeeltelijk in 'zwart wit' leefde, de dertiger, veertiger en vijftiger jaren zijn voornaam in de verhalen aanwezig. Een tijdperk dat Nederland het voornamelijk financieel moeilijk had en bovendien ook nog eens te maken had met de zeer donkere periode van de Tweede Wereldoorlog. Dan hebben we het over de echte pionierstijd van de lichte muziek in Nederland, die de meesten van ons niet bewust hebben meegemaakt. Een muziekcategorie die, tot nu toe, praktisch niet werd beschre-

ven. Namen weten de 50 plussers allemaal wel te noemen, als men gevraagd wordt naar de personen uit de Nederlandse muziekindustrie uit de tijd van vóór de rock and roll en de tijd van de popmuziek. Maar veel verder dan namen en enkele titels komt men meestal niet. Met het aanschaffen van dit zeer gedegen boek **Muziek in Zwart Wit** gaat daadwerkelijk de muzikale wereld uit de voornoemde periode geheel open. De periode, die door onze ouders (van dezelfde 50 plussers) deels wel is beleefd via het bezoeken van clubs en optredens van diverse artiesten. Zij, die deels ook zo nu en dan een live optreden verrichtten op de radio. Strijden om de spaarzame plekken die beschikbaar waren in de amusementswereld en je zo eventueel populair te kunnen maken. Dit zonder intense begeleiding van promotie via de televisie en tal van andere publiciteitsmogelijkheden, die er in de huidige tijd wel volop aanwezig zijn. Terug naar de pure beleving van de muziekinspiratie en echte optredens.

De auteur, Cor Gout, heeft altijd een vorm van nieuwsgierigheid gehad naar de periode die de belevingstijd van zijn vader en grootvader was. Hij is daardoor ook geïnteresseerd geraakt in de kunstvormen in die tijden, naar de verhoudingen tussen de kunsten en de maatschappij. Bovendien geeft Cor Gout aan dat hij altijd geïnteresseerd is geweest in mensen die onder moeilijke omstandigheden en vaak tegen het tij in, toch tot de muzikale prestaties kwamen, die men nastreefde. Gout was voorheen programmamaker bij de IKON, alwaar hij in de mid negentiger jaren van de vorige eeuw ondermeer betrokken was bij 'De Andere Wereld van Zondagmiddag'. Tezamen met Stan Rijven ging hij destijds op pad voor het afnemen van diverse diepgaande interviews. Deels werden ze afgedrukt in het Platenblad. Cor Gout heeft, zo blijkt uit het lezen van **Muziek in Zwart Wit,** niet alleen een zeer goed luisterend oor, waardoor vooral dieper wordt ingegaan op datgene wordt aangedragen door de persoon die ondervraagd werd. Een vorm van interviewen die ik vaak mis als het gaat om de interviews met artiesten, die ik terugvind in speciale tijdschriften of op sites van allerhande fanclubs.

Ik probeer een boek twee keer te lezen alvorens een recensie te schrijven en bij **Muziek in Zwart Wit** valt mij vooral het engelengeduld van de auteur op die de personen aan het woord laat, hun gloriedagen doet herleven, hun ongenoegen doet vertellen maar ze ook op het juiste moment dient neer te zetten tot normale normen. Eén voorbeeld wil ik aanhalen, dat me vanaf hoofdstuk één is blijven hangen. Het verhaal van een Joodse zanger die wereldwijd algeheel bewondering kreeg. Desondanks klaagt hij redelijk aan het begin van het hoofdstuk dat hij nooit de betalingen binnenkreeg op de rechten van zijn songs. De auteur ging op dat moment niet op het geklaag in maar verrast de lezer aan het eind van het hoofdsstuk met het gegeven dat de betreffende zanger de songs ook persoonlijk had geleend uit een Joods gezangboek dat hij uit een Oostblokland had verkregen.

Welke artiesten komen we zoal tegen in deze uitstekende publicatie **Muziek in Zwart Wit**? Natuurlijk zijn het er tientallen, die her en der worden genoemd en ook in verschillende hoofdstukken terugkeren, waardoor de kwieke lezer ook de lijntjes, die er tussen de diverse optredende artiesten uit die tijd, kan waarnemen. Een opsomming is zondermeer noodzakelijk van de personen die Cor Gout heeft geïnterviewd, en waarvan velen inmiddels niet meer onder ons zijn: Leo Fuld, Marcel Thielemans, Theo Ehrlicher (Hawaï muziek en groepen), Pia Beck, Eddy Christiani, Frans Poptie, Sanny Day, Martin Beekmans, Harry de Groot, Johnny Holshuysen, Gregor Serban, Hans Ninaber, Toby Rix, Orkest Malando en het eerder deels door mij als voorpublicatie geplaatste interview met 'Alleskenner' Skip Voogd. Ook is er een speciaal hoofdstuk over de Jordaanmuziek in het boek aanwezig.

Bij het lezen van voornoemde namen zie ik in gedachten bij u vele vragen opdoemen van 'hoe zat het toch ook weer' en 'wat vertelde moeder toch weer over Pia Beck en haar Scheveningen' of 'wat was toch de radiolink naar Sanny Day'. Ik kan u vertellen, na het lezen van dit prachtige boekwerk, dat al uw vragen zondermeer een antwoord hebben gekregen, maar nog veel meer dan dat. Het boek **Muziek in Zwart Wit,** is een kleurrijke herinnering aan de muziekwereld die onze ouders in moeilijke tijden zo intens hebben beleefd.

HANS KNOT

Ensemble Eddie Christiani o.l.v. Frans Poptie (1952)

Internet surftips

Chris Edwards meldt dat de Offshore Radio Themes pagina's op de site van OEM is opgefrist en er vele nieuwe fragmenten zijn te beluisteren als wel aanvullingen zijn te vinden:
www.offshoreechos.com/offshorethemes

Maar het is ook interessant eens door de weblog van Paul de Haan te gaan want ook daar zijn leuke dingen terug te vinden. Ondermeer de ontdekking dat de Johnny Jackson door Paul 'boven water' is gehaald. Jackson kwam als 17-jarige te werken voor Radio Atlanta, en dat in 1964. Lees het verhaal op: **http:///pauldehaan.web-log.nl**

Het lijkt wel Groningen promotie want na Paul de Haan aandacht voor de update op de site van Theo van Halsema. Enige tijd geleden maakte hij uitbreiding van de site door verhalen van journalisten, die de studio's van Mi Amigo in Playa de Aro in de zeventiger jaren van de vorige eeuw bezochten, toe te voegen aan:
http://www.Theovanhalsema.com

Maar er zijn meer leuke dingen te noemen zoals de update op de site van Johnny Lewis, aka Stephen Bishop, aka Johnny Moss, waar vele unieke foto's uit de zeeperiode op de MV Mi Amigo terug zijn te vinden:
www.roundsandsounds.co.uk/radio/Mi%20Amigo%202.htm

Rob Olthof tipte een site waarop de geschiedenis van de Vlaamse popmuziek voorbij komt met natuurlijk de nodige lijntjes naar de radio en Tack ter sprake komen:
www.andaluciapersonal.com/pers30.htm

Op de site van Chris en Mary Payne zijn altijd zat herinneringen terug te vinden inzake Radio London. Enkele maanden geleden leverde ik hun uit mijn archief een uniek interview dat slechts gedeeltelijk eerder, via de TROS, werd uitgezonden. Het is nu compleet te volgen en betreft een gesprek met Paul Kaye dat Tom Mulder in de zomer van 1977 met hem had. **www.radiolondon.co.uk/kneesflashes/happenings/janfebmarch07/janfebmar01.html#news**

MARTIN VAN DER VEN EN HANS KNOT

-advertentie-

VOICE OF PEACE MEMORIES AND ABIE NATHAN'S WORK

HANS KNOT (Editor)

VOICE OF PEACE MEMORIES & ABIE NATHAN'S WORK by Hans Knot (editor)

Gedurende het afgelopen jaar is er intensief gewerkt aan research inzake niet alleen de historie van de **Voice of Peace** maar ook aan al het humanitaire werk dat **Abe Nathan** heeft gedaan gedurende de afgelopen vier decennia. Hans Knot is daarbij geassisteerd door vele mensen, waaronder naasten van Nathan en vele deejays uit het verleden. Dit resulteerde in een **250 pagina's dik boek**. Tientallen foto's zijn in het boek geplaatst maar gezien het aanbod aan foto's dermate groot was is besloten een gratis **foto-cd** bij te sluiten. Het boek werd gepresenteerd op de Radiodag en kan worden besteld voor 30 Euro voor lezers in Nederland en 33 Euro voor daarbuiten.

Je kunt het geld sturen naar SMC, Postbus 53121 1007 RC Amsterdam of overmaken op gironummer 4065700 ten name van Mediacommunicatie Amsterdam. Vermeld, bij bestelling uit het buitenland: IBAN number: NL 37 PSTB 0004 0657 00 BIC: PSTBNL21. Dit om hoge kosten te voorkomen.

Stichting Media Communicatie
Postbus 53121 - 1007 RC Amsterdam
Tel. (na 18.00 uur) 020-662 11 41
www.mediacommunicatie.nl
e-mail: verkoop@mediacommunicatie.nl
giro: 40 65 700 / bank: 98.80.40.301

CD´s
100 forgotten sixties - euro 19,50
50 tracks rare and obscure - euro 19,50
100 hits of the 50's - euro 19,50
100 mooiste luisterliedjes - euro 19,50
100 Easy listening - euro 19,50
100 sfeermelodieën - euro 19,50
100 Rock ballades - euro 19,50

Toen was het stil op straat: een 4 cd-box + 1 DVD met liedjes van Rudi Carell, Blue Diamonds, Gerard de Vries (het spel kaarten), Imca Marina, The Ramblers, Saskia en Serge, Max van Praag, Trea Dobbs etc - euro 19,50

Cats, 1 CD+1 DVD met grootste hits euro 17,95

Veronica Never Ending Story: dubbel cd met alle bekende tunes van Radio Veronica euro 16,—
Radio London dubbel cd met 47 fab forty hits + 49 Radio London jingles euro 16,—

Nederpop 70-79 "and the beat goes on" 3 cd box + 1 dvd. euro 19,50
Nederpop 16 hits jaren 60 - euro 6,—
Nederpop 16 hits jaren 70 - euro 6,—
Les meilleurs '69 van Vic van de Reijt. 3 cd box met de mooiste Franse pop - euro 19,—
Van du tot DADADA, 3 cd box met de beste Duitse schlagers euro 21,—
Typisch zestig, 5 cd box met briljante songs die je nauwelijks meer hoort euro 19,—
Typisch zeventig, 5 cd box met briljante songs die je nauwelijks meer hoort euro 19,—
Typisch tachtig, 5 cd box met briljante songs die je nauwelijks meer hoort euro19,—
Hitdossier Collectables jaren 60, delen 1 en 2 . Per deel euro 16,—
Hitdossier Collectables jaren 70, delen 1 en 2. Per deel euro 16,—
Earth & Fire the Dutch collection euro 15,—
Earth & Fire wild and exciting euro 6,—
Alan Price set collection euro 16,—
Kiki Dee Sixties collection euro 15,—
More greatest hits of the sixties, 8 cd box euro 19,50

THE DOORS
(geremastered) Very best of euro 16,—
(geremastered) 1e cd euro 11,—
Morrison Hotel euro 11,—
LA Woman euro 11,—
Soft Parade euro11,—
Stange Days euro 11,—
Waiting for the sun euro 11,—

Opnieuw uitgebracht:
"THE LEGEND LIVES ON" CD. Radio Caroline 1964-1990. Aan elkaar gesproken door Marc Jacobs. Productie: Hans Knot euro 5,—
Loving Awareness, de band van Radio Caroline, gedigitaliseerd met bonus tracks euro 5,—

Elton John Definitive Hits euro 16,—
Dana Winner platinum collection euro 17,—
Schlager top 100 5 cd box euro 17,50

DVD's

Hitchcock colletion 7 dvd box euro 32,—
2e serie van 7 dvds euro 32,—
Kojak 6 dvd box euro 25,—
Colombo serie 1,2,3,4 euro 23,—
Knightrider serie 1,2,3,4 euro 27,—
Mr. Bean collection (3 dvd's) euro 14,—
Law and order series 1,2,3,4 euro 25,—